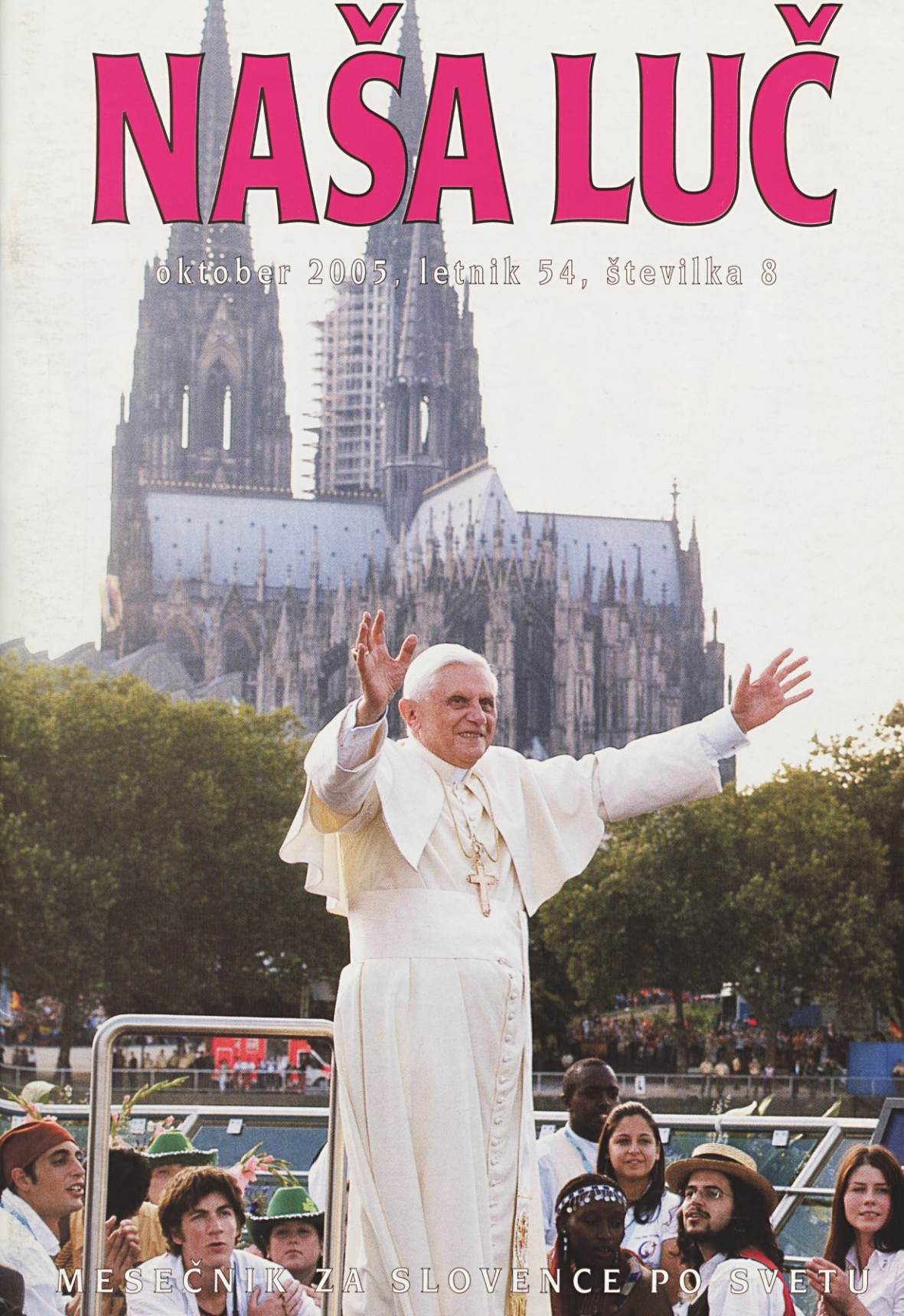

NAŠA LUČ

oktober 2005, letnik 54, številka 8

MESEČNIK ZA SLOVENCE PO SVETU

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

LETO EVHARISTIJE

Verovati je lepo	2
Starši me ne marajo	8
Gorca pri Mariboru, podružnična cerkev sv. Marije na Gorci	9
Boj za pluralne medije	10
S spravno ljubeznijo iz rdeče ledene dobe	11
Rekli so	13
Slovenija moja dežela	14
Iz življenja naših župnij	16
Leto brez sonca	38
Lučkin kotiček	41
Malo za šalo	42
Oglasi	43

Prva str. ovitka: Arhiv Družine:
Papež Benedikt XVI. v Kölnu
Druga str. ovitka: J. Pucelj:
Mladi v pričakovanju B-16
Tretja str. ovitka: A. Veber:
Ribčev laz
Četrta str. ovitka: Tamino Petelinšek:
Mesec rožnega venca

Dogodek in dar

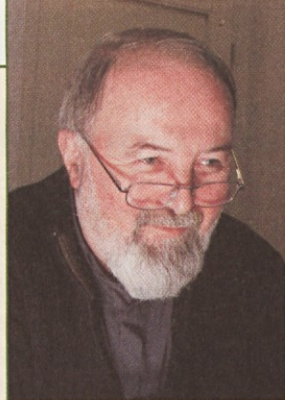
Svetovnega dneva mladih v Kölnu se je udeležilo več ko milijon ljudi. S celega sveta so prišli. Za vsakega, ki je bil osebno navzoč, bodo slike tistih dni v spominu za vedno ostale svetle točke življenja. To deluje spodbudno v osebni življenju in se prenaša na okolje, na ljudi, kraj in čas, ki ga živimo vsak zase na svojem mestu. SDM 2005 je krepka opora za krščansko duhovnost v našem času.

Z udeleženci so to lahko doživljali mnogi drugi ljudje, ki so spremljali svetovno srečanje katoliške mladine preko televizije ali radia in časnikov. Teh 'udeležencev' velikega dogodka v Kölnu pa je bilo seveda še veliko več kakor onih na kraju samem. Ne le katoličani, ne le mladi, ves svet se je družil z veseljem srečanja v duhu evangelijskih darov. Na ulicah Kölna in drugih mest je ves teden potekala demonstracija miru in sožitja v radosti in veselju. Mestni trgi in ulice so postali prizorišča pripravljenih in spontanih predstav veselja v veri v Jezusa Kristusa. Cerkev kot občestvo, skupnost verujočih, ki skuša svoje krščanstvo usmeriti predvsem v dejanja medsebojnega spoštovanja in ljubezni do bližnjega. Versko spoznanje, uresničeno v življenju. Praktična vera ali moč živetelega krščanstva.

To je vesela vera, tako verovati je lepo in kako navdušuje tudi druge. Kako preoblikuje okolje. Mesta, polna ljudi, da se skupine in posamezniki komaj premikajo, pa vendar vse nekam vre in hiti. Nikjer nervoze, nikjer kričanja in jeze, nikjer kletve in grobosti. Policija in redarji skoraj nimajo dela. Le pomagajo zdaj tu zdaj tam usmerjati tokove, da ostanejo prostori odprti za dogodke vsakdanjega programa SDM in da je poskrbljeno za ljudi, ki iščejo pomoč.

Več ko milijon ljudi pa seveda ni vsa vsebina tega srečanja. Milijonkrat več kot število ljudi pomeni za svetovni dan mladih stotine in tisoče duhovnih pobud, ki so jih prejeli in tudi dajali udeleženci sami. V Kölnu so se zgrnili po sledi treh kraljev: »Prišli smo se mu poklonit.« Vsak dan je bil udeležencem na voljo določen duhovni program, kjer so se lahko poglobljali v svoj osebni odnos do Kristusa in Cerkve. Udeležba na srečanjih, kjer so bile kateheze, molitve, meditacije, križev pot, pogovori in še marsikaj, je kazala, da mladina ni prišla samo na izlet. Želeli so najti Kristusa in sebe pred njim. Skupaj z drugimi seveda.

V spominu mi ostajajo podobe skupin, pogovorov, dogodkov, ki pričajo, kako množično in intenzivno je bilo mogoče zaznati željo mladih po vsebini odrešenja, po osebi Odrešenika, po sopotnikih na poteh krščanskega življenja. Tiha sklonjena telesa pred Najsvetejšim v globoki meditaciji in adoraciji, rožni venec na hodniku prenapolnjenega vlaka, ki pelje na Marienfeld, nošenje križa pri spokorni pobožnosti, petje in obhajanje svete maše, prejevanje zakramenta sprave ... in toliko drugih znamenj o tistem bogastvu, ki se je porajalo v srcih ljudi in raslo in dajalo rasti. To bogastvo se ne da izraziti s številom milijon, ampak se ga le zasluti, če se v svetovni dan mladih zazremo v duhovni perspektivi vere in milosti.

Janez Pucelj

Verovati je lepo

Utrinki iz svetovnega dne mladih v Kölnu

XX. svetovni dan mladih (SDM), ki je potekal od 16. do 21. avgusta 2005 v Kölnu, je bil izjemen in veličasten dogodek ne le za nemško katoliško Cerkev, ampak za vso vesoljno Cerkev in za celoten svet. Po ocenah opazovalcev je šlo za največje versko srečanje na nemških tleh, saj se je papeževe maše udeležilo več ko milijon ljudi. Bil je enkratni praznik veselja, vere in upanja. Imel je pozitiven odmev v medijih. Kar 250 milijonov ljudi je preko televizijskih zaslonov spremljalo papeževo mašo z mladimi na poljani Marienfeld v nedeljo, 21. avgusta. Mladi, ki so prišli z vseh kontinentov, so plapolali z zastavami 197 držav.

Tudi slovenskih zastav ni manjkalo. Med milijonsko množico mladih je bilo okrog 600 Slovencev, organizirano so iz Slovenije prišli z 12 avtobusi, veliko jih je prišlo tudi posamično ali v prijateljskih skupinah. Med 28.000 prostovoljci je bil en avtobus slovenskih, kar si lahko štejemo v veliko čast. V pogovoru z mladimi in z njihovimi voditelji smo skušali ujeti slovenski utrip veselja, ki ga bomo v tem pogovoru predstavili v treh delih: pred papeževim obiskom (od 11. do 18. avgusta), v spremni besedi dveh duhovnikov, redovne sestre in škofa Jurija Bizjaka ter ob koncu srečanja, ob tistem velikem finalu papeževega srečanja na Marienfeldu (sobota, 20. in nedelja, 21. avgusta 2005).

ŽIVAHEN UTRIP MLADIH TIK PRED PAPEŽEVIM OBISKOM

V četrtek, 18. avgusta, sem pred cerkvijo sv. Bruna v Düsseldorfu, kjer je bila dopoldne kateheza škofa Jurija Bizjaka, spovedovanje in mladinska maša - manjkalo je le nekaj trenutkov do papeževega prihoda na letališče Köln-Bonn - postavil nekaj vprašanj slovenskim udeležencem SDM.

Simon Marinko iz Ljubljane, Rakovnik

Kaj se ti zdi posebnega na tem svetovnem dnevu mladih?

Na svetovnem dnevu mladih sem prvič. Dolgo sem si želel iti in sem fasciniran nad velikansko množico ljudi, ki je prišla sem. Nisem si mislil, da bo taka gneča. Zdajle so mi sporočili, da gremo v Köln, kjer bomo spremljali dogajanje preko velikih platen.

Danes pride papež; kaj se ti zdi, da bo prinesel sabo oz. kaj mu mladi lahko dajo?

Mislim, da papež prinaša predvsem veselo sporočilo, kot smo danes že slišali, da ...

... da je vera nekaj veselega ...

Ja, je nekaj veselega, dobrega in sploh spoštovanje drugih, predvsem pa upanje, ki ga vera prinaša. Vse to papež tudi pooseblja. To bo prinesel on, mi ga bomo pa pozdravili, predvsem ker je nov in bo videl, da nam

Slovenska skupina mladih po mednarodni maši v Kölnu

je do papeža in do vere in da je za Cerkev pomemben. To bomo pokazali s svojo prisotnostjo.

Lucija Hrastar iz Ljubljane

Lucija Hrastar, spadaš k posebni skupini, glasbeni, koreografski?

Ja, koreografski, animator-ski, Hitri polži se nam reče. Tudi v Stični imamo program že pet let. Naslednjič, 17. septembra, bomo spet imeli program. V Köln smo bili povabljeni in včeraj smo imeli program uro in pol v Düseldorfu blizu parlamenta na nekem odru.

Ste animirali mlade ob glasbi?

Ja, imamo tudi svoj bend, ki se imenuje Gozdni sadeži in nas vedno spremlja.

Petje, mladina, ples gre skupaj ...

Ja, gotovo ...

Kaj pa duhovnost?

Kadar imamo vaje, imamo animatorske vikende, da pripravimo program. Po vaji si vzamemo pol ure, se usedemo, pomenimo, kaj nam je bilo všeč, preberemo kakšen odlomek iz Svetega pisma, kaj zapojemo, kakšno bolj mirno in mislim, da tudi na tem delamo. Vse, kar delamo, ples in petje, vsaj jaz tako čutim, je v božjo slavo. Tudi če smo blazno glasni in so kakšni bolj konzervativni in se jim zdi, da se ne spodobijo take stvari za v cerkev ali za kakšne podobne dogodke, mislim, da je vse v božjo slavo in da je Kristus tega vesel. Če nam je dal veselo srce, nam bo pustil, da mu bomo veselo služili.

Kaj povezuješ ti, kaj ti pride na misel, ko slišiš besedo svetovni dan mladih?

Velika množica vesele mladine ... vesela množica v pozitivnem smislu, ki ve, zakaj je prišla sem.

Urša Rožman iz Predoselj

Urša in Barbara, tudi vidve sta pri glasbeni in koreografski skupini Hitri polži. Zakaj sta se odločili priti na SDM?

Urša: Najprej me je veliko ljudi prepričevalo, da je bilo ful dobro v Torontu, pa v Rimu, potem sem pa nekaj časa razmišljala in se potem odločila, da grem.

Barbara Mrak iz Medvod

Barbara: Pri meni pa je bilo tako, da sem že februarja rekla, da greva s prijateljico, pa sem tudi stavila, da grem. Da stave ne bi zgubila, sem šla s Hitrimi polži, čeprav moja prijateljica ni šla, pa tudi zato, da ima moj mlajši brat malo več svobode doma (smeh).

Se veselite obiska papeža, svetega očeta in vigilije, ko

boste molili ob svečkah z njim in preževali noč v naravi in bili potem tudi v nedeljo pri njegovi maši?

Urša: Ja, zelo, zaradi tega, ker je zdaj na novo izvoljen in mislim, da je nekaj posebnega to vzdušje, ko vidiš, koliko mladih pride. V Sloveniji, če jih pride deset k nedeljski maši, je veliko, tu pa vidiš cele kolone mladih ljudi, ki mislijo enako kot ti.

PRIŠLI SO SE MU POKLONIT SKUPAJ Z MLADIMI

Škof Jurij Bizjak, odgovorni pri SŠK za mladino

Koprski pomožni škof Jurij Bizjak, salezijanska sestra Mojca Pipan, koprski duhovnik Tomaž Kette, frančiškan iz Maribora Janez Papa so še z drugimi voditelji duhovno spremljali mlade na SDM. Kako so oni doživljali te milostne dneve, sem jih povprašal in kakšen pomen dajejo mladim in duhovnosti.

Gospod škof Jurij Bizjak, po kakšnem naročilu ste tukaj

na SDM, iz osebne iniciative ali ste bili naprošeni?

Na SDM v Köln prihajam v imenu slovenske škofovske konference. Zadolžen sem za pastoralo mladine in potem v tem pooblastilu in tej moči prihajam sem. Rečem pa z velikim veseljem, da prihajam tudi osebno z veliko željo, z velikim zadovoljstvom. Spominjam se pred tremi leti, ko sem bil prvič na takem dnevu v Torontu in mi je ostalo v najlepšem spominu. Sama lepa doživetja in mislim, da bo tukaj še bolj živo in še več duhovnega uspeha, da bo prekosilo Toronto.

Ravno danes pričakujemo papežev prihod. Mislim, da bo to zgodovinski dogodek, saj tu čutimo navzočnost pokojnega papeža in fizično navzočnost novega.

Ja, pričakovanja so zelo velika, lahko rečemo izjemno velika, iz mnogih razlogov: prvič, ker je on tako lepo in prijazno, tako mehko nasledil svojega predhodnika in se ga še stalno z velikim veseljem spominja. Včeraj smo videli nasproti katedrale velikansko sliko Janeza Pavla II. Zanimivo, kako ga še vedno postavlja v ospredje in to mu je samo v prid.

Potem pa da prihaja v svojo domovino. Tu je prvi njegov obisk navzven in vse pričakuje, kakšen se bo sveti oče razodel. To bo velik skok zanj. Veliko stvari je že postavil na mesto, marsikakšen dvom in vprašanje je že odpravil. Tu je pa res priložnost, ko bo odgovoril na mnoga takšna izrecna, pa tudi tiha vprašanja. Zdaj se bo v veliki meri pokazalo, kdo pravzaprav je.

Eden izmed poudarkov tega SDM so kateheze in kardinal Meissner je zelo poudarjal, da so hrbtenica tega srečanja. Kateheze potekajo tudi za Slovence danes in jutri. Kakšni so Vaši vtisi po prvi katezezi?

Kateheze so izjemno dobro premišljene in lepo izbrane. Danes je bil naslov »Zagledali so dete z Marijo, njegovo materjo in so odprli svoje zaklade in se mu poklonili in so ga počastili.« Tu sem poudaril zlasti dve reči: da so zagledali dete in drugo, da so padli predenj. Prvo, da so zagledali dete: veliko reči je v življenju potrebno zagledati. Pogosto se nam dogaja v današnjih časih, še bolj kot včasih, da gledamo, pa ne vidimo, poslušamo, pa ne slišimo. To se mi zdi pomembno, da bi znali. Poleg tega moramo mlade malo opozoriti, ker so že tako zelo občutljivi in je prav, da jih v tem podpremo, če kaj dobrega začutijo v sebi, naj bodo na to pozorni in da to opazijo, se tega oprimejo in ne spustijo iz rok, da se dobrega držijo in gredo naprej. Zagledali so dete ... da bi začutili, zaznali, spoznali pozitivne reči, ki jih nosijo v sebi in da bi se jim odzivali in šli z njimi naprej.

Drugo, padli so predenj: tukaj sem poudaril vprašanje, ki se mi zdi, da ga v današnjih časih zamegljujejo: to spoštovanje, sposobnost globokega spoštovanja do človeka, do družine, do skupnosti, do države, do ljudi, do človeštva in preko tega do Boga. Pasti na tla pred nekom, niti ne toliko samo na zunaj, ampak notranje.

Imate vtis, da so mladi razumeli? Kakšen je bil odziv?

Mladi so kar poslušali, odziv je bil lep. Videl sem jih, da sprejemajo.

Med katehezo je potekala spoved ...

Med katehezo je potekala spoved ves čas, bile so zelo lepe spovedi in jutri bomo nadaljevali.

Sestra Mojca Pipan

Sestra Mojca Pipan, ste salezijanka oz. hči Marije Pomocnice. Trenutno delate na Koroškem, v Radljah ob Dravi. Zakaj ste se odločili, da pospremite mlade?

V kraju, kjer delam z mladimi, se vsako leto odločimo med počitnicami, da gremo vsaj za en teden na duhovne vaje. Do sedaj smo šli eno leto v Mornese, kjer je naša us-

tanoviteljica Marija Mazarelo, naslednje leto smo šli za en teden v Torino po poteh Don Bosca, za letos smo se pa dogovorili, da se povežemo z vesoljno Cerkvijo in se udeležimo tega SDM, zato se je več kot polovica mladinske skupine iz Radelj odločila, da skupaj s salezijsko mladinsko pastoralo proromamo na ta SDM.

Smo nekje v tretji tretjini srečanja, kakšne so pozitivne izkušnje in kaj bo mladim ostalo?

Za nas je vse novo, ker prej nismo vedeli, kako se bo dogajalo. Zdi se mi, da smo iz dneva v dan bogatejši, če se res prepustimo tem izzivom, nagovorom, ki nas nagovarjajo preko mladih, preko duhovnikov, preko različnih spodbud. Tudi veselje, navdušenje vedno narašča, posebno zdaj smo obogateni, ko smo prišli v Düsseldorf, ob slovenskih srečanjih, tudi danes ob prvi katezezi s škofom Bizjakom. Lepo doživetje pa smo imeli tudi prvi teden v Stuttgartu, kjer smo bili nastanjeni in ta župnija nas je res lepo sprejela, lahko rečemo po domače, da so nas kar malo pocrkljali, da so nas po rokah nosili. Obiskali smo tudi slovensko župnijo v Stuttgartu, tako da smo se počutili tudi v Stuttgartu doma in zelo domače.

Tomaž Kette, duhovnik koprške škofije, odgovoren za mladinsko pastoralo v škofiji

Tomaž Kette, kot duhovnik in odgovorni za mladinsko pastoralo v koprski škofiji si pripeljal skupino mladih iz Primorske; so samo iz Kopra ali tudi od drugod?

Veliko mladih iz koprške škofije se je prijavilo tudi v Ljubljani na MOŠ-u, okrog 25 nas je pa tudi, ki smo se pri družili skupnosti Emanuel in smo se udeležili pripravljalnega programa v Altöttingu na Bavarskem in skupaj prišli sem na svetovni dan mladih.

Kako je potekalo v Altöttingu? Tam ste bili kar pet dni?

Ja, v Altöttingu smo bili od četrтка do ponedeljka, do velikega šmarna. Vsak dan smo imeli intenziven program. Začeli smo z molitvijo, vsak dan smo imeli predavanja na določene teme in tudi v povezavi s svetovnim dnevom mladih, potem tudi pogovor po manjših skupinicah, kjer so si mladi izmenjali tisto, kar sami doživljajo, o čemer razmišljajo, popoldne pa je bila dokaj pestra ponudba različnih delavnic, nastopov, priložnost za klepet. Zelo pomembna stvar, ki je bila v Altöttingu, je bilo dosti priložnosti za adoracijo, za molitev v tišini pred Najsvetejšim, čez dan v lepem, prijetnem parku, ponoči pa tudi v cerkvi in za mnogo mladih so bili to zelo pomembni trenutki za njihovo življenje, ko so začutili božjo bližino, ko so začutili, da je Bog blizu in da deluje v njihovem življenju, da je to res super priprava za SDM. Tukaj nas je pa več.

Je čutiti tudi v slovenski skupnosti, da mladi geslu SDM »Prišli smo se mu poklonit« skušajo slediti?

Ja, mislim, da ja. Kdor je bil pri naših mašah, kdor se je srečal z mladimi, ko smo šli skupaj na molitev ali ko smo imeli priložnost biti tudi pred Najsvetejšim, se mi je zdelo oz. sem prepričan in vidim, kako se mladi ob srečanju z Jezusom spreminjajo. Gotovo to niso mase, to niso tisoči. Res, da so taka drobna osebna srečanja z Bogom, ampak tukaj se začenja spreminjati življenje.

Brat Janez Papa, frančiškan, voditelj škofijskega odbora za mladino mariborske škofije

pa še iz drugih krajev, smo res iz vseh koncev škofije. Imeli smo skupno pripravo, pa koliko se je vsak sam osredotočil na to geslo in kolikor je odnesel iz teh katehez, ker to je stvar posameznika.

Priprava je bila očitno dobra, kaj bo od tega ostalo?

Brat Janez Papa, pripeljali ste mlade iz Maribora. Se zdi sedaj, ko je papež med nami in se vse usmerja k zaključni maši na Marienfeldu, da so mladi sledili geslu srečanja: Prišli smo se mu poklonit?

Ja, že v Sloveniji smo imeli pripravljano srečanje, tudi v naši skupini iz mariborske škofije so mladi iz različnih delov škofije, večina sicer iz Nove Cerkve, potem pa tudi iz Celja, Maribora, Gornje Radgone, Šentjurja pri Celju,

To bomo videli. Danes smo ravno imeli katehezo »in so šli po drugi poti domov«, tako da mislim, da bodo tudi iz naših skupin začeli drugače gledati na to, kar so doživeli, na celotno Cerkev, tudi na katoliško, torej po vsem svetu, na vesoljno Cerkev. Ravno ta vesoljnost, da srečujemo mlade iz vseh koncev sveta, je nek pridih, ki daje tem srečanjem pečat. To jih je zelo zaznamovalo.

PAPEŽ BENEDIKT JE OSVOJIL SRCA MLADIH NA MARIENFELDU

Nekaj udeležencev SDM sem prestregel po velikem finalu, to je po vigiliji v soboto zvečer, ki je bila enkratno slavje luči in po veličastni maši v nedeljo, 21. avgusta, na Marienfeldu. Njihova pričevanja bodo dopolnila mozaik dogajanj, vtisov in doživetij ter vsebinskih poudarkov XX. svetovnega dne mladih v Kölnu.

Martin Vuk, Stuttgart

Martin Vuk, iz Stuttgarta, si skupaj s svojo sestro in prijatelji odšel na SDM v Köln, kaj si pričakoval in kaj si v resnici doživel?

Nisem imel posebnih predstav, le radovedno in odprto sem pričakoval dogodek, saj sem se SDM prvič udeležil. Zagotovo sem hotel videti tudi papeža. Moj prvi namen pa je bil, da skupaj z mladimi

iz vsega sveta počastim Jezusa Kristusa. V Kölnu sem doživel, da božja beseda ni kakšna pravljica, ampak da je vsaka Jezusova beseda resnična in nas lahko osreči.

Kaj ti je duhovno največ dalo?

Največ mi je dala prav božja beseda, ki sem jo poslušal pri katehezah, sv. mašah, med hvalnicami in pri čiščenju Najsvetejšega. Še posebej pa sem bil vesel, da sem mogel biti pri katehezah, ki jih je vodil kardinal Arinze iz Nigerije. Prav takrat sem prebiral njegovo knjigo o liturgiji, ki me je fascinirala in se z njo popolnoma strinjam.

Kako si doživel papežev obisk in njegovo sporočilo mladim?

Bilo je naravnost krasno, ne da se opisati z besedami. Le doživeti moraš, kaj pomeni, da milijon ljudi navdušeno pozdravlja Kristusovega naslednika na zemlji. Benedikt XVI. je zame prvi papež, ki sem ga doživel v

živo. Papeževo sporočilo je bilo jasno: ostati zvesti Cerkvi, evharistiji in drugim zakramentom kot tudi branju Svetega pisma. Prepričan sem, da je Sveti Duh po tem srečanju že začel delovati v Nemčiji.

Sonja Vuk, Stuttgart

Sonja, pripadaš duhovnemu gibanju, ki ga vodi pater Joseph Bill iz Indije, ki je meseca septembra prvič obiskal tudi Slovenijo. Zakaj si se odločila, da se pridružiš mladim in greš na SDM? Kaj si boš za vedno zapomnila s tega srečanja?

Vse je bilo naravnost enkratno, od osebnega stika s škofi in kardinali, ki so vodili kate-

heze, do duhovnih centrov, ki so bili podnevi in ponoči polni mladih, ki so častili evharističnega Jezusa, kot tudi vigilija s svetim očetom in prenočevanje v parku Marienfeld z 800.000 mladimi in končno cele reke romarjev, ki so se stekali z vseh strani na Marienfeld. Cel teden je trajalo pristno veselje, ki nam ga lahko v srca položi le Bog.

Kakšno misliš, da je duhovno sporočilo SDM in ali ga bodo mladi živeli v svoji veri tudi po srečanju?

Prišli smo, da smo se poklonili Jezusu Kristusu. To je bila tema SDM. S tem smo bili povabljeni h koreninam naše vere, k evharistiji. Polni spoštovanja in ponižnosti pasti na kolena in se čuditi ter častiti; odpreti svoja srca za ljubezen, ki se nam daruje v kruhu in na to ljubezen se more odgovoriti le s svojo ljubeznijo. Tako

lahko odkrijemo, da je Jezus zares tu in da je globoko srečanje z njim nekaj možnega in resničnega, nekaj enkratnega. Upam, da bo ta ogenj, ki je ogrel srca mladih, gorel tudi vnaprej po celem svetu in da bo mlade vodil h konkretni in živeti duhovnosti, k zakramentalnemu življenju in branju Svetega pisma.

Kako si doživela papeža Benedikta XVI.?

Kot osebo, ki izžareva toplino in ima očarljiv nasmeh. Ob njem čutiš, da je poln duha ljubezni, dobrote, miru, luči, modrosti in ponižnosti. In nekaj zlahtnega in finega izžareva iz njegove osebnosti. Mislim, da ni osvojil samo mene, ampak večino, ki je bila tam navzoča.

Marko Košnik, voditelj salezijanske mladinske pastorale

Marko Košnik, si voditelj salezijanske mladinske pastorale, skupaj s sobratom Francem Brečkom si vodil avtobus mladih v Köln. V pripravljalni fazi ste bili v Stuttgartu. Kje in kakšni so bili vaši vtisi? So vas lepo sprejeli?

Res je, zaradi vloge delagata za salezijansko mladinsko pastoralo sem tudi dal pobudo, da skupaj s sestrami HMP zberemo mlade in jih v

Don Boskovem duhu popeljemo proti Kölnu. Pričakovanja so seveda bila ... toda presenečenja so bila se večja. Prvo presenečenje Stuttgart-Rohr, župnijsko občestvo brez dušnega pastirja, pa tako dobro pripravljeno in zavzeto. Pričakovali so nas z nav-

Na trgu med postajo in stolnico teče ves čas en sam velik program družabnosti in praznovanja.

Mladi iz vsega sveta so se zbrali pri svojem očetu, ki so ga mladostno poimenovali B-16.

dušenjem in z velikim upanjem. Z eno besedo: vzljubili so nas in mi njih. Bog jim povrni za vse. Ne vem, če smo jim sploh uspeli izkazati dovolj hvaležnosti. Bili smo pristni in nenarejeni. Želeli smo jih dati to, kar smo: mladost, veselje, upanje in izkušnjo mladostne Cerkve in vere.

Kako bi z enim ali dvema stavkoma opisal dogajanje v Kölnu?

Šli smo se mu poklonit, brez izjeme, papež Benedikt kot prvi romar, za njim vsi mladi romarji brez nasilja, brez pijače, brez izgredov, z navdušenjem, petjem in mladostno vero, to me je do solz ganilo.

Zakaj se je spleščalo iti na SDM tebi kot voditelju in mladim, ki si jih spremljal?

Nisem šel v Köln, da bi iskal osebne koristi. To je dar, ki sem ga bil deležen in kot nebeški dar sem sprejemal te dni. Izkusil sem lepoto in revščino Cerkve, neverjetno različnost in hkrati edinstvo. Mladi so še bolj zaslutili pomen Cerkve in papeža. Opazili smo, da je verska situacija v Nemčiji drugačna in se vrnili s sklepom, da bomo molili za mlade v Nemčiji in za vse mlade, predvsem za milost vere.

Kaj je bil zate višek dneva mladih in kaj te bo najbolj spremljalo naprej?

Zame je bil to življenjski dogodek. Zakaj? Ker so ga mladi doživeli kot takšnega! In kaj je bilo tisto? Zares

smo čutili, da je Jezus med nami pri spovedi, pri maši, pri nagovorih, da nam je Bog dal lepo vreme, da nam je naklonil videti papeža, da je v nas Sveti Duh po papeževih besedah zasadil veliko novih semen.

Seznam navdušenih izjav in komentarjev bi lahko nadaljevali v neskončno. Koliko dobrih, pristnih in plemenitih doživetij je iz Kölna odšlo po celem svetu. Predstavitve nepozabnega SDM v Kölnu bom sklenil s pričevanjem Ane iz Ljubljane, ki sem ga našel na spletni strani www.donbosko.si.

Vsi smo prišli v Köln z enim samim namenom - da se poklonimo Jezusu! Prek raznih dogodkov, svetih maš in katehez, ki jih je za Slovence pripravil škof Bizjak, smo se pripravljali na tisto pravo srečanje z Jezusom. Škof Bizjak nam je govoril o tem, kako pomembno je za kristjana, da zagleda in se »na malo zloži« pred Jezusom. Tisto pravo srečanje z Jezusom smo doživeli pri sveti maši, ki jo je daroval papež Benedikt XVI. in nam mladim dal vedeti, da smo skupaj z Jezusom eno. Ozračje pravega veselja nas je popolnoma prevzelo. Globoke besede svetega očeta in spomini na papeža Janeza Pavla II. so nas napolnile z globoko vsebino in nam dale moč in voljo, da s še večjo vnemo oznanjamo Kristusa tudi doma, med prijatelji ... Jezus od nas želi, da smo kot živa voda, ki širi sporočilo ljubezni, prijateljstva in miru.

Pogovarjal se je Zvone Štrubelj

Starši me ne marajo

Draga Petra! Stara sem petnajst let, moja težava pa je v tem, da me nihče ne mara. Doma me zaničujejo, primerjajo z živalmi, pretepajo in mi niti ne pustijo na obisk k stari mami, ki živi blizu nas. Imam dva starejša brata in enega mlajšega, z njimi ravnajo čisto drugače. Od mene zahtevajo veliko, po njihovi želji hodim na gimnazijo, vendar se je doma nemogoče učiti. Treba pa je tudi delati in tu moram biti vedno zraven. Smo verna družina in redno hodimo k maši. Prosim, pomagaj mi z nasvetom.

Monika

Ne boj se, da bi te kdo prepoznal, preveč pogosto so v taki starosti starši strogi do svojih otrok. Toda kaj to pomeni zate in kaj lahko storiš, da bi bile stvari drugačne?

Morda se je bolje vprašati, kaj lahko polepša vsakdanjik ali trenutke, ko si razočarana in veš, da ti je tako zelo težko, pa nimaš komu potožiti. Zdi se mi, da bi na tvojem mestu poskušala zajemati iz rezerv ljubezni, tistih rezerv, ki jih vedno lahko najdemo v kakem skritem kotičku svojega srca. Kaj to pomeni? Imaš pravico do ljubezni, do tega, da te upoštevajo, da te spoštujejo, da ... Vsega tega ti ne znajo pokazati, včasih manj, včasih bolj, včasih sploh nič ali doživiš povsem nasprotno. Toda - lahko začneš ti prinašati, po svojih močeh, drobce vsega tega, kar bi si želela med vami. Da takrat, ko te zmerjajo, ne odgovoriš nazaj; da takrat, ko dajo prednost bratu, ne iščeš pravice zase; da se veseliš, ko tvoje sošolke primerjajo znamke hlač in parfumov, ne da bi hotela te stvari zase. Kako je to mogoče? Lepoto in veselje daje življenju ljubezen. Tudi če ti starši ne znajo pokazati ljubezni tako, kakor bi si želela, mislim, da imaš kljub temu to srečo, da lahko hodiš k maši. In to so dragoceni trenutki, ki jih lahko izkoristiš, da se učiš, kako živeti s svojo družino, kako se sprejeti, kako odkrivati življenje ... Ne vem, kaj tebi pomeni maša, toda povabim te, da vidiš v njej trenutke, ko želi Bog pokazati, koliko si dragocena. Tu si lahko tudi nabiraš moči, da boš zmogla, čeprav le po kapljicah, prinašati Jezusa v svojo družino.

Staršev ne moreš spremeniti. Verjamem, da ti je doma velikokrat hudo, zato bi rada rekla nekaj besed še o njih. Ne poznam jih, zato lahko samo razmišljam. Veš, vsaka družina je drugačna: različno se pogovarjamo, izražamo želje in pričakovanja, tudi naklonjenost si kažemo na različne načine. V vsem tem nas prepripi in

težke besede vedno prizadenejo - morda otroke še bolj kot odrasle - obenem pa sem prepričana, da kljub mnogim besedam, ki znajo udariti, med ljudmi, ki živijo skupaj, obstaja vedno tudi ljubezen. Dokaz za to je, da v takih trenutkih trpiš. Če jih ne bi marala, bi ti bilo vseeno. Mogoče ti ne znajo pokazati naklonjenosti ali kažejo skrb zate s strogostjo, ki jo čutiš kot breme. Vendar se v tem kaže njihova skrb zate, ker vedo, da je od izobrazbe, ki jo boš dosegla, in od delovnih navad precej odvisno, kako se boš lahko znašla v življenju.

Povabila bi te še k mladinskemu verouku. Pogosto je to kraj, kjer lahko najdeš sebi enake in se z njimi pogovoriš, jim zaupaš, se veseliš, najdeš morda še kakšno prijateljico. Ker ste verna družina, ti bodo starši to najbrž dovolili. Držim pesti zate!

Bojana

Gorca pri Mariboru, podružnična cerkev sv. Marije na Gorci

Informacije: Župnijski urad Sv. Peter pri Mariboru, Malečnik 34, 2229 Malečnik, tel. 02/473-00-38. Dostop: z avtom iz Malečnika. Glavni romarski shodi: Marijini prazniki, mali šmaren.

Pot nas vodi iz Maribora ob Dravi mimo Meljskega hriba in starodavne župnijske cerkve sv. Petra ob kapelech križevega pota in vinogradih, zasajenih s plemenito vinsko trto. Tu na robu Slovenskih goric, na imenitni razgledni točki, visoki 346 metrov, kraljuje že skoraj pol tisočletja gorska Mati Božja. Kakor na straži stoji njeno svetišče in se ogleduje po Dravi navzdol proti Ptujju in navzgor čez Maribor v zelene gozdove Pohorja ali razkošne vinograde Slovenskih goric.

O prvi cerkvi in začetkih božje poti ne vemo veliko. Domnevajo, da so na nastanek tega svetišča vplivali malteški vitezi, vneti Marijini častilci. V Melju so imeli svoj grad, okrog Gorce pa posestva. Današnja cerkev na Gorci je zgrajena v gotskem slogu. Na zunanjem južnem oporniku cerkvene ladje je vklesana letnica 1517. Sodi torej v čas, ko so po slovenskih tleh ropali Turki. Zato so okrog cerkve postavili visoko taborsko obzidje s stolpi. Iz teh časov je ohranjena tudi zgodba o gorskem zvonu in turškem poveljniku, ki ga je slišal, ter številne druge legende. To obzidje so, žal, podrli že v začetku 19. stoletja.

Čeprav danes občudujemo gotsko podobo cerkve, so jo v stoletjih predelovali tudi v drugačnih umetnostnih slogih. V 18. stoletju so prizidali na južni in severni strani baročne kapele. Sredi preteklega stoletja so prizidali še zakristijo. Tudi notranjščina je bila deležna predelav. Najbolj so posegli vanjo leta 1864, ko sta jo v novogotskem slogu v celoti poslikala mojstra Fantoni in Brollo.

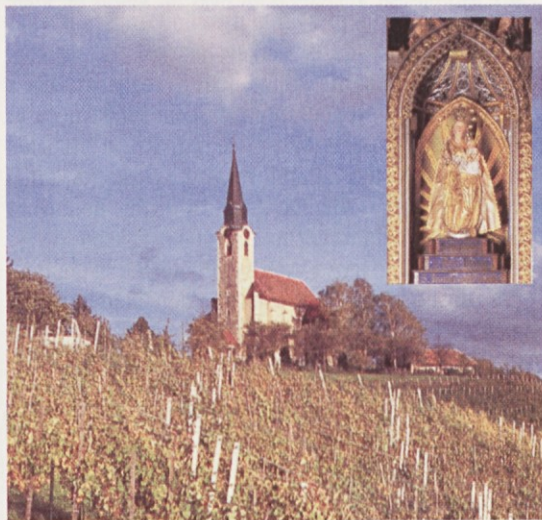
Naša pozornost je namenjena Marijinemu kipu v glavnem oltarju. Marija drži v rokah žezlo, na levi pa nosi Jezusa. Motiv zelo spominja na Marijo Pomočnico, ki jo je častil sv. Janez Bosko. Gorska

podoba je veliko starejša, saj je nastala že sredi 16. stoletja.

Drugi umetnostni biser, ki ga hrani gorska cerkev, pa je oltar sv. Urbana, papeža. V njem so tri dragocene slike, na oltarju pa še votivna podoba iz leta 1680, ki jo je dal napraviti Jurij Juršič v zahvalo, ker sta bila z ženo Marijo ozdravljena vročice. Prva dragocena slika kaže sv. Urbana. Njegov god se je obhajal 25. maja. Do tega dne mora grozdje odcveteti, da lahko dobro obrodi. Tako je sv. Urban postal patron vinogradov. Druga slika na oltarju prikazuje Kristusa v tlačilnici. Zaradi izredne simbolike je najdragocenejši umetnostni zaklad gorske cerkve. Nad njo pa je slika s prizorom, ko Sem in Jafet pokrivata pijanega očeta Noeta, ki še ni poznal moči vina. Ves oltar nas spominja, da smo v cerkvi, ki stoji sredi vinogradov.

Božja pot na Gorci je bila nekoč zelo obiskana. Po ukazu Jožefa II. so jo leta 1785 zaprli in zaplenili vse premoženje. Taka usoda je ob jožefinskih reformah doletela tudi druge.

Mnoge so izginile. Gorsko cerkev so prodali nekemu kmetu v soseščini. Nameraval jo je podreti in sezidati hleve. Zaradi nesreč, ki so se držale dela, je cerkev zopet prodal. Tokrat jo je odkupil župnik Nikolaj Škof in jo rešil propada. Božja pot je zopet zaživela. O tem pričajo votivne podobe v zahvalo za uslišanje. Ljudje še vedno prihajajo sem. Nekateri le zato, da občudujejo razgled, drugi pa se zatečejo k Mariji. Med temi so tudi romarji od Sv. Antona v Slovenskih goricah, ki pridejo že na večer pred glavnim shodom na mali šmaren in noč prečujejo v cerkvi ter se po pobožnostih naslednjega dne vrnejo zopet domov.

Boj za pluralne medije

Začetek septembra je na medijskem področju zaznamovala 40-letnica revije Ognjišče, konec pa referendum o novem zakonu RTV. Ognjišče je znano tudi med Slovenci po svetu in je marsikomu pomagalo odraščati, manj pa vedo o dogajanju okrog TV in medijev pri nas sploh.

»Vsem, ki ste v težkih časih sodelovali pri snovanju in nastajanju revije,« je na slovesnosti ob 40-letnici Ognjišča izrekel nadškof Uran, »iskreno zahvalo v imenu Cerkve na Slovenskem. Iz skromnega župnijskega lista, Farnega Ognjišča, se je razvila bogata revija, ki je danes med najbolj brani mesečniki v Sloveniji.« Ob tej reviji se je razvilo veliko dejavnosti: dobrotelost, delo s preizkušanimi brati in sestrami, vsakoletno romanje bolnikov na Brezje, izdajanje knjig in plošč, nazadnje še radio Ognjišče.

Pred štirimi desetletji v ledeni dobi komunizma je bilo potrebno veliko poguma, trdne vere, pa tudi precej norosti, da si začel izdajati cerkveno revijo. Kljub pritiskom in ustrahovanjem je uspelo, kajti Postojna in Koper, rodna kraja revije, sta bila dovolj blizu svobodnega sveta, da je partija tam delala bolj v rokavicah. Ves ta čas je revija in zdaj tudi radio Ognjišče oblikovala ne le katoličane in Cerkev, marveč vso družbo. Kdo bi mogel izmeriti, koliko ljudi je revija prežela s hrepenenjem po svobodi, prebudila čut solidarnosti in odgovornosti, izostrila smisel za pravico in resnico? Bila je med tistimi tihimi rekami, ki so nazadnje porušile bregove totalitarizma in našo domovino popeljale v demokratično Evropo. Takšno vlogo Ognjišče še vedno igra v vseh svojih oblikah in pomeni, kot še pravi nadškof, »prepotrebno dopolnilo in poživljajočo alternativo drugim javnim glasilom, Cerkvi pa omogoča, da izraža to, kar sama misli in dela.«

Po zaslugi cerkvenih glasil je bilo pri nas mogoče zaslutiti, da je svet vendarle drugačen, kakor so ga predstavljali partijski mediji. Tudi Slovenci po svetu vedo, kako dragoceni so bili in so še cerkveni časopisi in re-

vije, ki so jih prizadevni duhovniki s sodelavci vse do konca komunizma izdajali zunaj domovine. Tam je izhajala tudi Naša luč, ki ni mogla v Slovenijo, je pa tedaj odigrala pomembno vlogo pri ohranjanju slovenstva, vere in resnice o domovini med rojaki

po Evropi. Tako je vsaj del Slovencev po zaslugi vseh teh »obrobnih« cerkvenih medijev, ki so bili komajda otoček v medijskem oceanu rdeče laži, vendarle ohranil zdravo pamet in bister pogled.

Nova oblast, ki smo jo izvolili lani, si je zadala za eno prednostnih nalog, da sprostí medije in jih osvobodí iz primeža enoumja. Pluralizacijo medijev začenja z javno televizijo, nad katero že dolgo bdi z mesta predsednika sveta RTV bivši šef komunistične partije. Razumljivo, da so programi takšni, ki gredo v njegov miselni, duhovni in politični svet, vse drugo pa je odrinjeno na rob. Ob dejstvu, da so se državljani vendarle odrekli komunizmu in odločili za demokracijo, bi bilo pričakovati, da bodo tudi javne medije demokratizirali že pred 15 leti. A kaj, ko so resnični demokrati prišli na oblast šele lani, zato tolikšna zamuda na medijskem področju za Evropo. Razumljivo je, da se bodo tisti, ki so doslej totalno obvladovali medije, z vsemi sredstvi borili za to, da svoj privilegirani položaj in moč tudi ohranijo. Zaradi tega je poraženka na zadnjih volitvah LDS sprožila referendum o novem zakonu o RTV in ga hoče z ostro in tendenciozno kampanjo spodnesti. Boj za medijsko demokracijo in pluralnost se pri nas šele dobro začenja, medtem ko sta medijska demokracija in pluralnost drugod že dolgo vsakdanjost.

Na začetku septembra je težko napovedati, kakšen bo izid referenduma. Če bodo ljudje dojeli, za kaj gre, bodo podprli vlado, če bodo sledili medijem in opoziciji, se bo poneumljajoče medijsko enoumje nadaljevalo. V tem primeru nam bodo bivši komunistični politiki, ki nam ne morejo več vladati iz vladne palače, še naprej solili pamet in kazali pot v svetlo prihodnost iz televizijskih, radijskih in časopisnih hiš. V takšnih razmerah pa bodo cerkveni časopisi in radio takšnega kova kot Ognjišče še naprej edini resnični kažipot in svetilnik v prihodnost.

Drago K. Ocvirk

S pravno ljubeznijo iz rdeče ledene dobe

Na Svetih Višarjah je bilo v nedeljo, 7. avgusta 2005, že tradicionalno "Romanje treh Slovenij", to je Slovencev iz domovine, zamejstva in zdomstva. Pred sveto mašo je na prostoru za Marijinim svetiščem predaval zgodovinar Jože Dežman. Kot smo vam obljubili že v prejšnji številki Naše luči, vam danes v branje ponujamo izbor njegove misli (daljša inačica je bila objavljena v Demokraciji št. 34, leto X.), ki jih je strnil pod skupni naslov S pravno ljubeznijo iz rdeče ledene dobe.

Naj omenim temeljni slovenski razcep v razmerju do epicentra travmatskega 20. stoletja in tudi do prihodnosti, ki je v soočanju dveh vesti: revolucijske, ki zapoveduje umor, rop in laž in vesti desetih zapovedi, ki taka dejanja prepoveduje.

Nekatere raziskave o problemu pričevanja poudarjajo, da pri predelavi zločinske oz. travmatske preteklosti ne gre samo za žrtve in zločince in njihova pričevanja, ampak prav tako pomembno vlogo igramo tisti, ki naj oboja pričevanja dojamemo in se do njih opredeljujemo. Ker so nam dedje in starši - oz. grobo rečeno: do-

Zgodovinar Jože Dežman

Predavanju je sledil še zanimiv pogovor.

mobranski in partizanski predniki - prodali svojo državljansko vojno nepredelano - neizpričano, se z (nezavedno) reprodukcijo državljansko vojne okužbe dogaja to, da je šele naša in generacija naših otrok in vnukov tista, ki bo nase sprejela polno breme razčiščenja te preteklosti.

Pričevanje izzveni in prazno, če ni posluha zanj. Tudi pri nas neprestano odrivamo preteklost, češ nehajmo že pogrevati stare teme.

Vendar se nasproti temu izogibanju vprašajmo: Koliko je v Sloveniji družin, kjer starši niso povedali? Koliko je družin, kjer otroci niso hoteli poslušati? Koliko teh bolečin se na družbeni in državni ravni pozna v neprijaznosti, ubijanju talentov, zavrtih partnerskih in medgeneracijskih odnosih ...

Našo veliko državljansko vojno, vsega spoštovanja in kritične pozornosti vredno, bomo še spoznavali, obenem pa bomo ob fazo oboroženega bratomora 1941-1945 postavili dogajanja v permanentni boljševisistični državljanski vojni proti lastnemu ljudstvu v letih 1945-1990. V letih 1945-1990 ni več okupatorja in ni več domobrancev. To je stanje, ko hegemon, ki ima božje ambicije, ki ustvarja svet na novo, do zob oborožen stoji nasproti neoboroženemu ljudstvu. Najbolj groba državljanska vojna Partije proti Sloveniji in proti podložnikom traja vsaj deset let: Slovenija postane množično grobišče, vrstijo se stalinistični sodni procesi, deluje mreža koncentracijskih in drugih taborišč, sledijo si zaplembe premoženja, kmeta lomijo z obveznimi oddajami in zadružništvom, v verski vojni, ki nima primere v slovenski zgodovini, skušajo uničiti vse, kar spominja na transcendentnega Boga, preganjajo duhovnike in vernike, ni svobode govora in ustvarjalnosti, ljudje množično bežijo na Zahod, civi-

lizacijski zaostanek se povečuje ... Sovraštvo navzven podpihujejo pod krinko železne zaves, navznoter z neprestanim izmišljanjem raznoraznih sovražnikov.

Pričevanja sveta, ki je bil žrtev teh partijskih ofenziv, so nujno potrebna, da bomo napisali temeljno obtožnico zoper kršenje osnovnih človekovih pravic (ali vrednostno politično oceno komunistične vladavine, kot predlaga Jože Pučnik).

Spravni referendum je neprestano spraševanje vesti, v katerem bomo zavrnilo revolucijsko vest in se poslovili od tradicij boljše vistično-terorističnega modela osvajanja in ohranjanja oblasti.

Naj parafraziram še Jožeta Ramovša, ki pravi, da vsak kup gnoja lahko postane vir življenja. Slovenija ima ta hip še vedno velik kup zgodovinskega gnoja, ki ga skušamo predelati tako, da bi polje življenja lepo pognojili. Prav gotovo optimizem vliva tudi odgovarjanje na naslednje vprašanje: Ali je komunistična partija ob vsej tej ihti, s katero se je zaganjala (in tisti, ki smo bili njeni člani, smo se tudi do konca zaganjali vsak v kakšnega teh ciljev), katero od vojn tudi dobila - recimo vojno proti demokraciji, vojno proti zasebni lastnini, vojno proti kmetom, vojno proti veri in Cerkvi. V vseh teh vojnah lahko razglašamo partijski poraz.

Kar zadeva kompostiranje slovenske moralne, etične konstitucije, je precej razlogov za zmerni optimizem. Prva opora je ponovno navezovanje na demokratični evropski kontekst. Možni zavezniki, ki jih iščemo pri teh spraševanjih po Evropi, marsikje v svojih razvozlavanjih zgodovinskih vozlov niso zelo daleč pred nami. Mi smo npr. v preseganju boljše vistiške travme približno vzporedno z Nemci. Nemška država se po

velikem obračunu s Hitlerjem pripravlja na nič manjši obračun s Stalinom oziroma Nemško demokratično republiko. Mi z udbovščino, oni s štazijevščino ... Eno tamkajšnjih vprašanj, ki je lahko tudi naše, je tudi spomeniško obeleževanje, torej naj bi odpravili dosedanje neravnotežje, ko je veliko več pozornosti posvečene hitlerizmu kot stalinizmu. Tudi v Nemčiji so t. i. kraji dvojnega spomina: npr. nacionalsocialistična koncentracijska taborišča so uporabljali tudi Sovjeti. V Sloveniji imamo kar nekaj krajev dvojnega spomina: Šentvid, Rajhenburg, Šterntal, Begunje ..., ki čakajo na dvojno obeležitev.

To je zelo resen projekt, ki ga ni moč jemati naivno. Toliko, kot je bilo investicij v sistem ohranjanja in razvijanja revolucionarnih izročil, toliko je potrebno investirati tudi v kritično razgradnjo tega sistema in gradnjo nove, na zgodovinskih realnostih, pravu in klasičnih civilizacijskih tradicijah temelječe zgodovinske identitete in mitologije. Npr. če naj bi v prihodnosti slovenski svet mrtvih počival pod eno streho, imamo ta hip na eni strani partizanska mesta mrtvih, mnoga na neposvečenih tleh, na drugi strani pa domobranska mesta mrtvih s farnimi ploščami. Mesta mrtvih Slovencev, padlih v okupatorskih armadah, sploh še niso postavljena, pa gre za več kot 15 tisoč ljudi; prav tako nimamo posvečenega spomina na več tisoč drugih partijsko zamolčanih žrtev. Slovenija ne išče grobov za več deset tisoč svojih mrtvih iz prve in druge svetovne vojne, ki so preminuli po raznih evropskih in drugih frontah oz. taboriščih. Tudi pri tej odgovornosti do vzpostavljanja narodnega spomina ter enakopravnega in kulturnega obravnavanja vseh svojih mrtvih prednikov iščemo vzore pri zahodnih sosedih, ki so v tem oziru daleč pred nami.

Zbrani "romarji treh Slovenij" so z zanimanjem prisluhnili besedam zgodovinarja Jožeta Dežmana.

Slovenija pa je pri soočanju s totalitarno dediščino lahko vzor za Vzhod, predvsem za celotno prejšnjo jugoslovansko bratsko skupnost.

Prav tako je pomembno, da se na kraju, kjer se srečujemo Slovenci treh Slovenij, zavedamo, da zgodovina ni nikoli enosmerna. Imenitne kariere ljudi, ki so po eksodusu, po izgnanstvu, po vsej zaznamovanosti in tragičnosti odlično uspeli v tujini, so lahko za nas, domače Slovence-zapečkarje, imeniten vzor. Dá se uspeti, dá se preseči najhujše udarce usode.

Vse to so dejstva in opredelitve, ki jih bomo morali začeti seštevati v prepričljivo odločitev na spravnem referendumu, da se ne želimo več pobijati med sabo, krasti drugemu in si lagati.

Naj sklenem z dejstvom, ki se mi zdi razmeroma pomembno. Če na eni strani lahko v Evropi iščemo zaveznike v protitotalitarni koaliciji, je nadvse pomembno, da se protitotalitarno povezujemo tudi v Sloveniji. Zavedajmo se, da se znotraj vseh taborov, ki nastopajo v Sloveniji, pojavljajo ljudje, ki težijo k spravi, k sožitju in so kritični do preteklosti do te mere, da se lahko postavimo na skupno fronto, ki ima za izhodišče: zločin je zločin, ne glede na to, kdo ga je zagrešil. To je fronta, ki jo mednarodna skupnost postavlja s haškimi sodiščem. Če je nekdo sposoben kritično obsoditi zločine v Vukovarju, če je sposoben kritično obsoditi zločine v Srebrenici, lahko pričakujemo, da je sposoben obsoditi tudi zločine v Kočevskem rogu.

Ob tem naj poudarim, da smo ta hip pomemben del fronte za kritični obračun s to zločinsko preteklostjo in za detravmatizacijo Slovenije partizanski potomci. Tudi to je pojav, ki je bil značilen za Nemčijo - tudi tam so otroci vodilnih nacistov ugotovili, da je bilo z njihovimi starši nekaj tako narobe, da je treba njihovo zločinsko dediščino razkriti, obsoditi in preseči. Ob sebi naj omenim iz teh »partizanskih« korenin npr. zgodovinarja Jero Vodušek Starič in Mitjo Ferenc, zgodovinarja in novinarja Jožeta Možina, Pavla Jamnika, kriminalista, ki šiva Ribičiča ...

Torej imamo izhodišča za koalicijo, ki je v Sloveniji nujno potrebna. To ni koalicija za preteklost, ampak je to koalicija za prihodnost.

Verjamem, da je to tisto ključno sporočilo, o katerem se lahko in se bomo še dolga leta pogovarjali. Upam, da bomo o teh stvareh še dolgo in v božjem miru razpravljali, da se bo gnoj pregnobil in da bo solata in drugo, vse živo in sveto, na tem svetu lepo uspevalo.

REKLI SO ...

Dr. Janez Jerovšek v Magu

Pred leti ste pri Zavodu za oživitev civilne družbe sodelovali v raziskavi medijskega prostora. Kako gledate nanjo z nekaj časovne oddaljenosti?

Zahteva po medijski pluralnosti je postala legitimna. Do takrat se je zanikala, češ da so mediji notranje pluralni, kar je sistemski absurd. Z enim člankom, ki ni skladen z uredniško politiko, ni mogoče dokazovati pluralnosti. V raziskavi smo kritično opozorili na pisanje Borisa Ježa in Vlada Miheljaka - ta je v neki kolumni nanizal 23 negativnih lastnosti Janeza Janše, vse od primerjav s Hitlerjem do očitanja nenormalnosti - pa tudi sicer smo v novinarskem pisanju prepoznali jasen namen medijsko in politično izločiti predsednika SDS. Napadi nanj so po objavi naše raziskave prenehali. Ne trdim, da je bila to naša zasluga, vsekakor pa je bilo z Janševo zmago na volitvah takšno pisanje ovrženo.

Kakšni so po vašem profesionalni standardi novinarskega dela? Nekateri menijo, da se občutno znižujejo.

Strinjal bi se z njimi in dodal še poslabšanje kulturnega okusa v pisanju. Bodiva konkretna. Nizajo se članki, ki nam skušajo dopovedati, da smo Slovenci zaradi nove oblasti prestrašeni in ogroženi. Pregarjavično in strokovno neresno! V vsaki številki sobotne priloge Dela so objavljeni najmanj trije prispevki proti sedanji vladi, ki niso analitični, strokovni, taki, da bi nam dali misliti, temveč so le golo propagandno pisanje. Tega denimo v Die Zeitu ne boste našli. Delov novinar je o pobjah Črnogorcev v Kamniški Bistrici - spominske slovesnosti so se letos prvič udeležili svojci žrtev - pisal skrajno žaljivo in nekulturno. Spomnil bi rad tudi na kolumno v zadnji številki vaše revije izpod peresa Viktorja Blažiča, v kateri je Delove spraševalce Jožeta Zagožna primerjal z udbovskimi, ko je bil sam v zaporu.

Lahko navedete še kakšen pozitiven primer?

Ponj moram v Nemčijo. Nedavno sta se pred televizijskim občinstvom soočila Joschka Fischer in Wolfgang Schäuble. Ko je zadnji začel napadati oblast, češ da so rezultati njene sedemletne vladavine katastrofalni, mu je voditeljica odločno segla v besedo, rekoč, da to ni propagandni šov. In je nehal, zatem pa je moral govoriti, kako si, denimo, njegova stranka zamišlja ureditev zdravstva in zunanje politike.

Slovenija se je v letošnjem poročilu Programa Združenih narodov za razvoj (UNDP) o človekovem razvoju uvrstila na 26. mesto, kar je mesto višje v primerjavi z letom 2004, ko je bila na 27. mestu. Poročilo razvršča države tudi glede na hitrost človekovega razvoja, pri čemer je Slovenija uvrščena v skupino držav s hitrim razvojem. Med 177 državami se je pri indeksu človekovega razvoja na prvo mesto uvrstila Norveška, sledijo pa ji Islandija, Avstralija, Luksemburg in Kanada.

Strokovni svet za družino pri ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve se je zavzel za ukinitve obdavčitve dodatka za veliko družino, ki je bila sprejeta v času prejšnje vlade.

Po podatkih statističnega urada je bilo konec leta 2004 v Sloveniji 63 domov za starejše (od tega devet s koncesijo), v katerih je bivalo 13.098 oskrbovancev. V domovih so prevladovale ženske (74,1 odstotka), oskrbovanci pa so bili večinoma osebe, stare 80 let ali več (54 odstotkov). 66 odstotkov izmed vseh je bilo v dom sprejetih zaradi starosti, ki jo pogosto spremlja še bolezen. Kar 4835 oskrbovancev si v celoti sami plačujejo oskrbnino v domovih, 3905 pri plačilu pomagajo svojci, 2394 pa občine.

Tradicionalno srečanje treh dežel je na Sveto goro privabilo več kot 1000 ljudi iz Slovenije, Furlanije in Koroške. Osrednji del srečanja pod geslom Evharištija, sonce našega življenja je bila sveta maša, ki jo je vodil ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran. Letošnje srečanje treh dežel, ki ga vsako leto izmenično organizirajo ljubljanska, videmska in celovška nadškofija, je bilo že 24. po vrsti. Bogoslužje je na Sveti gori potekalo v petih jezikih: slovenskem, italijanskem, nemškem, furlanskem in latinskem. Prihodnje leto se

(Hamburg) No, pa zapojmo štiriglasno!

Slovesna maša ob 70-letnici Stanka Kunstka v Zakladni kapelici graške cerkve Marije Pomagaj

bodo slovenski, furlanski in koroški verniki ter duhovniki srečali v Italiji, saj bo srečanje organizirala videmska nadškofija.

Sodni senat Okrožnega sodišča v Murski Soboti je oprostil peterico obtoženih za napad na nekdanjega Večerovega novinarja Mira Petka. Oprostilna sodba je po mnenju nekdanjega Večerovega novinarja Mira Petka "črni dan za slovensko novinarstvo". "Iz Murske Sobotice so poslali jasno sporočilo, da je z novinarji nekažnovano mogoče početi prav vse, tudi likvidirati jih. Če že policija uspe kaj narediti, raziskati kakšen primer, zadeva pade na sodišču."

Vsako novo šolsko leto z nakupom šolskih potrebščin, učbenikov in delovnih zvezkov za starše osnovnošolcev in dijakov pomeni tudi precejšnje finančno breme. Željo, da bi ga vsaj delno omilili, so bili vzpostavljeni učbeniški skladi na šolah, preko katerih si je učbenike mogoče izposoditi. V tem primeru za posamezen učbenik ne bi smeli plačati več kot tretjino cene, po kateri je šola ta učbenik nabavila. Sklade danes uporablja več kot 85 odstotkov učenk in učencev osnovnih šol. V srednjih šolah, kjer učbeniški sklad ni zakonsko določen, a ga kljub temu večina šol ima, pa si učbenike izposoja nekaj več ko 65 odstotkov dijakinj in dijakov.

Blejska veslača Iztok Čop in Luka Špik sta na svetovnem veslaškem prvenstvu v Gifuju na Japonskem

osvojila zlato medaljo v dvojnem dvojcu. V dramatičnem finišu sta si zagotovila 35 stotink prednosti pred Italijanoma, bron pa sta osvojila Nemca. Slovenski dvojni četverec v postavi Iztok Čop, Luka Špik, Davor Mizerit in Matej Prelog pa so se na reki Nagara veselili srebrnega odličja. Čestitamo za tako velik, dvojni uspeh naših veslačev.

*

Ljubljana je bogatejša za 48 parkirnih avtomatov, ki omogočajo sodobnejši način plačevanja na parkirnih površinah. Parkirnine, ki znaša 100 tolarjev na uro, je mogoče plačati z gotovino ali mobilnim telefonom. Parkirni avtomati stojijo na območju med Tivolsko, Slovensko in Aškerčevo cesto, kasneje pa naj bi jih postavili tudi v drugih delih središča prestolnice. Avtomati sprejemajo toolarske bankovce za 50, 100 ali 200 tolarjev in ne vračajo denarja. Z uvedbo evra bodo parkomati prirejeni tako, da bodo sprejemali tudi kovanice.

*

Slovenija je največji evropski izvoznik – medvedov. Vendar nad našim izvoznim artiklom niso vsi navdušeni. Slovenija za posameznega medveda dobi 7.500 evrov. V nekaterih primerih pa lahko medvede tudi podari kot gesto dobre volje. Za preseljevanje medvedov mora obstajati več pogojev, med njimi je pomembna tudi genska skladnost medvedov. Ker je Slovenija alpska država, so za preselitev njenih medvedov najbolj primerne države ob Alpah, in ker ima Slovenija med alpskimi državami največ medvedov, je seveda tudi 'glavni izvoznik' na tem območju.

*

V članicah EZ je v povprečju 2,5 univerze na milijon prebivalcev, pri nas pa le 1,5. Zaradi tega je pri nas višje tudi povprečno število študentov na univerzo (37.500, v EZ 21.300), je pokazala raziskava Eurostata.

*

Če bi Ljubljano prizadel že manjši potresni sunek, bi bil ta lahko usoden za eno največjih ljubljanskih znamenitosti - Robbov vodnjak. Precej načet, 254 let star vodnjak, je postal nevaren, zato so ga pred kratkim prepeljali v restavratorsko delavnico, kjer ga bodo pod budnim očesom restavratorjev postavili v prvotno stanje. Robbov vodnjak je bil že dodobra načet in tudi poškodovan.

Slovenski izseljenski duhovnik v Berlinu Izidor Pečovnik se je letos srečal z abrahamom, obhajal je srebrnomašni jubilej in obenem tudi desetletnico svojega duhovniškega delovanja v slovenskem zdomstvu in izseljenstvu. Njegovo požrtvovalno delo je rodilo mnogotere dobre sadove najprej za slovensko skupnost v nemški prestolnici, zadnje leto pa tudi v skupnostih v Hamburgu in Hildesheimu.

Veselimo se z njim. Farani in sobratje mu izrekamo hvaležnost in želimo, naj ga dobri Bog podpira s svojo milostjo v vsem njegovem nadaljnjem delu in osebnem življenju.

Uredništvo Naše luči

Odkar je v Planici zaradi dotrajanosti in teže snega klonila stara Bloudkova velikanka, bo minilo štiri leta. Za Planico je bil to sramoten dogodek, sramotno počasi pa poteka tudi njena obnova. Zaradi najnovejših zapletov glede denarja je malo verjetno, da bi skoje na obnovljeni skakalnici videli še letos.

A N G L I J A

LONDON

Čez ves mesec avgust in v začetku septembra se v »Našem domu« v Londonu, razen obiskov nekaj gostov, posebno skupine mladih pod vodstvom bogoslovca ljubljanske nadškofije Klemena Štavbarja, ni nič posebnega dogajalo ali zgodilo. Mesec avgust je bil letos tudi ne navadno deževen mesec. Šele proti koncu meseca se je zopet vrnilo poletje, saj so bile dnevne temperature celo do 30 stopinj C. Ta čas smo izkoristili za popravilo strešnega napušča, kjer je zamakalo in je že odpadal omet, kar je nevarno za mimoidoče. Bilo je res nujno popravilo, ki nas je stalo 1200 funtov.

Naj omenimo še župnikov duhovne vaje (duhovno obnovo) na začetku meseca septembra v pastoralnem centru westminstrske nadškofije v London Colneyju. Na

drugo nedeljo v septembru pa smo pričeli z jesensko-zimskim delom pastoralnega obdobja, ko po kratkem poletnem presledku zopet nadaljujemo s slovenskim bogoslužjem (s sv. mašo) v kapeli Doma za rojake iz Londona in okolice.

Alojz (naš Lojze) Kirar iz Burnleya – 90-letnik

Naš dobri Lojze iz Burnleya v Severni Angliji je bil rojen 25. maja 1915 v Šentjerneju na Dolenjskem v verni kmečki družini osmih otrok. Od teh je bilo pet deklet in trije fantje. Šest jih je že pokojnih. Živita še Rezka, ki je že v 92. letu starosti in Lojze, ki je letos v maju dopolnil 90 let življenja. Kot pošten katoliški fant s solidno krščansko vzgojo, ki jo je prejel v družini in po duhovnikih, ni niti pomišljal, na katero stran naj se med vojno in revolucijo priključi – na edino pravo stran. Že leta 1942 je bil pri vaški straži in nato pri domobrancih vse do konca vojne. Šel je preko vojaških begunskih taborišč v Avstriji in Italiji ter se decembra 1947 znašel na britanskem otoku. Najprej je v premogovnem rudniku v Walesu delal 10 let. Potem se je preselil v Burnley nad

Manchestrom, v Severno Anglijo, kjer se je zaposlil v tovarni, ki je proizvajala televizijske aparate in opremo. Tu je ostal do upokojitve – celih 24 let.

Ves čas je ostal zvest in globoko veren katoličan ter zaveden Slovenec, saj je redno prihajal k slovenskim mašam in slovenskim prireditvam (zlasti na slovenske dneve) v Rochdale ali v Bedford.

Ko je spoznal (sedaj že pokojno) Jerico Lekš iz dobre krščanske družine v Mariboru, ki je od takratnih komunističnih oblasti dobila dovoljenje za obisk bratranca v Angliji, sta se po kratkem poznanstvu tukaj poročila leta 1957. Poročil ju je msgr. Ignacij Kunstelj, takratni župnik za Slovence v Združenem kraljestvu.

Tudi Jerica je bila globoko verna katoličanka in zvesta žena svojemu možu, našemu dobremu Alojzu Kirarju. V zakonu sta se zelo dobro ujemala. Bila sta ves čas zvesta člana naše slovenske katoliške skupnosti, ki prihaja k slovenskemu bogoslužju v Rochdale nad Manchestrom. Redno sta se udeleževala našega božičnega in velikonočnega bogoslužja. Jerica

Naš dom, kraj srečanj že 50 let

Alojz Kirar – 90-letnik

Pokojni Boštjan Erce, drugi z desne

se je tudi pogosto udeležila naših romanj. Njeno zadnje tako romanje s Slovenci iz Anglije je bilo ob obisku sv. očeta, papeža Janeza Pavla II., v Sloveniji, leta 1996. Jerica se je z vsem srcem udeležila tega romanja in je bila z vsemi drugimi pri papeževi maši v Ljubljani in v Mariboru.

Leta 1998 je začela nekoliko bolehati. Decembra je bila na operaciji, a je po treh tednih, 3. januarja 1999, podlegla težki bolezni in neuspeli operaciji. Lojze je zelo žaloval za ljubljeno ženo. Vedno mi je govoril: »Le zakaj ni Bog poklical mene, ki sem starejši?!« Vendar božja pota niso naša pota. V božjo voljo se je naš Lojze tudi tokrat vdal, saj jo je v življenju zvesto in pogumno izpolnjeval.

Ob častitljivem jubileju, devetdesetletnici življenja, želimo prijatelji in znanci našemu dobremu Lojzetu predvsem ljubega zdravja in vsega drugega božjega blagoslova.

Bog s Teboj, dragi Lojze in varstvo ter priprošnja božje Matere Marije, ki jo rad častiš in se k njej zatekaš.

V večnost je odšel BOŠTJAN ERCE iz Kranja – velik prijatelj »Našega doma« in naše misije v Londonu. Boštjana, ki je še tako mlad (v 41. letu starosti) nenadoma in nepričakovano (zaradi srčne kapi), 29. julija, odšel je v večnost, bomo tudi tukaj v Londonu zelo pogrešali.

Vabilo na slovenski misijonski dan v Bedfordu

Vse rojake in druge prijatelje slovenskih misijonov in slovenskih misijonarjev ter misijonark vabimo na vsakoletni slovenski misijonski dan v Bedford, ki bo letos v soboto, 22. oktobra 2005.

Naš misijonski dan bomo pričeli s sveto mašo ob 16. uri v župnijski cerkvi sv. Križa »The Holy Cross«, 355 Goldington Road. Po sveti maši se bomo zbrali v župnijski dvorani k pogostitvi ob misijonski tomboli in srečelovu.

Iskreno in srčno vabljeni!

Gabrijela in prireditveni odbor

Na svojih pogostih potovanjih po Škotskem in Irskem se je rad zadrževal v »Našem domu«, kjer je poleg radodarnega prispevka za bivanje z veseljem kaj dobrega postoril za hišo. Bil je pripraven za vsako delo in popravilo, čeprav je bil še posebej strokovnjak za telefonijo. V »Našem domu« je kar nekaj stvari, ki spominjajo nanj. Zelo rad se je pridružil župniku na njegovih pastoralnih obiskih slovenskih rojakov po Angliji in v Walesu. S hvaležnostjo se ga bomo spominjali v molitvi, njemu pa se priporočamo, naj bo naš priprošnjik pri Bogu.

Njegovim staršem, bratu Franciju in vsem sorodnikom, prijateljem ter znanec naše iskreno sožalje, kakor tudi povezanost v molitvi.

Posebno obvestilo!

Dragi rojaki iz Londona in okolice! V tej številki Naše luči vas obveščam, da so redne slovenske maše v kapeli »Našega doma« v jesenskem in v zimskem času ob 16. uri (ob 4. uri popoldan). Ta urnik je v veljavi že od druge nedelje v septembru in bo veljal do druge nedelje v marcu naslednjega leta. Lepo vabljeni!

S. Cikanek, župnik

A V S T R I J A

GRADEC

Čas beži, mladine ni, stari pa ga ne moremo več dohiteti! Doživeli smo tri omembe vredne dogodke. V maju smo organizirali izlet v domovino. Hvaležni smo gvardijanu patru

Jožetu Lampretu in patru Martinu Vidoviču za vsak prosti trenutek, ki nam ga kljub obilici dela posvetita. Združili smo letni izlet in pravo romanje. Izletniške točke so bile grad Trakoščan na sosednjem Hrvaškem, Ptuj in Rogaška Slatina. Ti dve mesti smo si ogledali kar iz avtobusa ob izvorni razlagi patra Martina.

Mašo v kapeli ob grobu pred nedavnim preminulega patra Janeza na Ptujju smo doživeli kot pravo srečanje z njim, ki je za nas delal in živel. Popoldan smo obiskali božjepotno cerkev Marije Tolažnice v Žetalah. Župnik gospod Štefan Zver, krepak možak, čeprav že nekaj korakov čez zlato mašo, nas je pristrčno sprejel in razložil čudovito zgodovino in opremo cerkve. Biser sredi Haloz. S tremi duhovniki, našima patroma Jožetom in Martinom ter z župnikom Štefanom Zverom, smo obhajali prave slovenske šmarnice. Kulinaričnih dobrot Slovenije ni treba posebej opisovati. Ob molitvi, pesmih in prijetnem kramljanju smo se vrnili v Gradec.

Drugi dogodek pa je bila družinska slovesnost. Eden najbolj aktivnih članov slovenske skupine v

Gradcu, gospod Stanko Kunstek, je dopolnil 70 let. Rodil se je na Brestovcu pri Rogaški Slatini. V steklarni se je izučil za električarja. Že v mladih letih ga je vleklo v daljnji svet, a ni prišel daleč. V avstrijskem Gradcu ga je ustavila brhka Erna. Ustvarila sta si lep domek s štirimi otroki. Na poklicnem področju pa je postal odličan in spoštovan strokovnjak. Hitro se je pridružil naši slovenski skupnosti in se izkazal z izjemno požrtvovalnostjo in nesebično pripravljenostjo pomagati ljudem v stiski. Srečan skupine si brez našega Stanka ne moremo več predstavljati. Bil je tudi zastopnik naše slovenske skupine v pastoralnem svetu župnije in samostana graške cerkve Marija Pomagaj.

Zato ni čudno, da je bila za njegov praznik naša Zakladna kapela nabito polna. Oltar je krasilo 70 modrih vrtnic. Gvardijan pater Jože Lampret je v čutnem mašnem nagovoru izpostavil vse vrline in dobra dela jubilanta ter se mu za vzorno sodelovanje zahvalil. Dobrim željam se je pridružil tudi g. Martin Kummer, zastopnik župnijskega sveta fare Marije Pomagaj. Prijetno praznovanje se je nato ob

Stanko Kunstek, jubilent

spremljavi slovenskih glasbenikov in ob slovenski pesmi nadaljevalo na slavljenčevem domu.

Tretji dogodek pa je bil prav tako nekaj posebnega. V ponedeljek, 18. julija, nas je obiskala delegacija slovenskega Državnega zbora s predsednikom dr. Francetom Cukjatiem na čelu. Po ogledu cerkve Marije Pomagaj in Zakladne kapele so se gostje ob dobri kavi pomudili v župnijskih prostorih ter pokramljali o poslanstvu slovenskih duhovnikov, življenju Slovencev in delovanju slovenske skupine v Gradcu.

Ivanka Koletnik

Obisk delegacije Državnega zbora na čelu z dr. Francetom Cukjatiem pri slovenskih minoritih v Gradcu

BELGIJA in NIZOZEMSKA

MAASMECHELEN

21. avgusta sta Slovenski mešani pevski zbor Slomšek in Društvo Slomšek priredila zelo uspešen tradicionalni slovenski piknik v prostorih Škofijskega tehničnega inštituta Presv. Srca Jezusovega (TIM) v Maasmechelenu. Predsednik društva pravi, da je bil

izredno dober obisk, kar 80 ljudi več kot prejšnje leto. Pogrešali pa so prijazne obraze društev Sv. Barbara in Naš dom, ki pa so v Genku imeli druge dejavnosti in so se opravičili. Veseli so bili udeležbe štirih članov osebja s slovenskega veleposlaništva iz Bruslja.

SKM – EISDEN

V dvoranci SKM na Guil Lambertlaan 36 v Eisdnu smo zopet začeli z dopolnilnim poukom slovenskega jezika – vsak četrtek zvečer. Poučuje ga. Metka Boon iz Landgraafa na Nizozemskem.

Slovensko katoliško pevsko in kulturno društvo Slomšek tudi letos vabi na Slovenski dan – kar 44. po vrsti - dne 8. oktobra. Zbrali se bomo v cerkvi sv. Barbare v Eisdnu ob 18h, ko bo tudi za flamske domačine med običajno farno mašo pel zbor Slomšek. Med kulturnim programom nas bo tudi letos obogatil in razveseljeval »Nonet Grič« in družinski ansambel Rajh iz Dobja pri Planini.

Naši jubilarci. Letos imamo v Belgiji kar nekaj rojakov z okroglimi jubileji – predvsem 70-letnikov. Žal mi še ni uspelo pritegniti kakšnega sodelavca, ki bi mi o njih pripravil vsaj nekaj podatkov. Tako bodo nekateri morali malo počakati, da pridejo na vrsto v Naši luči.

24. aprila je dopolnila 70 let vsem tukajšnjim rojakom dobro znana gospa Zinka Revinškova – Jožefa Globelnik. (V kolikor našim bralcem ni znano, pripominjam, da v Belgiji ob poroki nevesta največkrat ohrani svoj dekliški priimek.) Rojena je bila leta 1935 v domači hiši v Eisdnu staršema Antonu in Pepci, r. Globelnik. Oče je bil rudar, rojen na Grmulah pri

Novem mestu, mama pa gospodinja, rojena v Novem mestu. Zinka ima tri leta mlajšega brata Jožeta, ki je zelo požrtvovalen član in blagajnik pri društvu Slomšek in pevec pri istoimenskem pevskem zboru v Eisdnu. Pri njih se je obvezno govorilo le slovensko. Kdor je hotel govoriti flamsko, si je to lahko »privoščil« zunaj pred vrati.

Osnovno šolo in gospodinjstvo tehnično šolo je Zinka obiskovala v župniji in istoimenski šoli sv. Barbare v Eisdnu. V cerkvi sv. Barbare je prejela sveti krst, prvo obhajilo, birmo, leta 1955 se je tam tudi poročila s Stankom Revinškom, ki je bil rudar, doma iz Šmarčne pri Sevnici. Pred prihodom v Belgijo je delal pri slovenskih železnicah. Leta 1956 se jima je rodil sin Stani. Bila sta zelo delavna in varčna, saj sta se že leta 1959 lahko preselila v zelo lepo novozgrajeno hišo.

Njun dom je bil slovenska oaza. Nešteto obiskovalcev je pri njiju uživalo dobrodošlico. Vedno sta sprejemala goste na prenočišče,

Zinka Revinškova
s sinom Stanijem

njihova miza je vedno nudila izjemno gostoljubnost. Zdaj že pokojni Stanko je s ponosom postregel s kapljico lastnega pridelka, kar z enakim veseljem nadaljuje tudi naša Zinka.

Posebno poglavje je ustanovitev in zelo zavzeto sodelovanje v Slovenskem katoliškem pevskem in kulturnem društvu Slomšek ter sodelovanje s slovenskim duhovnikom rajnim msgr. Vinkom Žakljem, kakor tudi z njegovim naslednikom L. Rajkom. Nobenega dela v Slovenski katoliški misiji ali priprav in izvedbe slovenskih prireditev ni bilo brez Zinke in Stanka, pa tudi sina Stanija vse od malih nog. Stanko je bil 18 let predsednik društva Slomšek. Ker ga je obiskala bolezen, je prosil, naj izvolijo novega predsednika. Izvoljen je bil njegov sin Stani. Zinka pa je skozi 44 let po trgovinah in podjetjih neutrudno nabirala dobitke za tombolo na vsakoletnem Slovenskem dnevu. Še zdaj je zelo delavna članica upravnega odbora Društva. (Stanko nas je zapustil v januarju 2000.)

Draga Zinka, želimo Vam, da bi čez deset let obhajali Vašo 80-letnico v zdravju in veselju. Takrat se bomo (boste) dogovorili še za naslednjih 10 let. BOG VAS ŽIVI, DRAGA ZINKA!

Slovenski pastoralni center v Bruslju

Naša družina postaja vse večja. Veseli smo, da se prebivalci počutijo kot doma, saj je naš center slovenski dom. Ponovno vabimo prostovoljce, ki bi nam vsaj nekaj dni priskočili na pomoč. »Direktor« - župnik Lojze ne zmore vsega sam. Njegov telefon: +32-476/862.160.

Ker pri nas stanuje profesorica slovenskega jezika ga. Marija Sivec, bi bilo verjetno mogoče ponovno vpeljati dopolnilno šolo slovenskega jezika kakšen večer v tednu. Prosim, da se interesenti oglasite, da se dogovorimo in uredimo vse potrebno z ministrstvom v Ljubljani.

Slovenske maše so vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 16. uri, po maši pa prijateljsko kramljanje ob prigrizku in pijači. Nova pridobitev je možnost pečenja na žaru.

HEERLERHEIDE – NIZOZEMSKA

Slovenska maša v oktobru bo ob 9.30. Naš zbor Zvon bo namreč v zahvalo, ker smo lahko gostje v cerkvi sv. Kornelija, pel pri redni župnijski maši.

Žalost med Slovenci v belgijskem Limburgu

Začetek poletnih počitnic je bil letos za nas zaznamovan s tragično smrtjo 12-letnega YVESA TERIU-MA, sina slovenske mamice Magde Pušnik in flamskega očeta Roberta. Rojen je bil v Genku 26. novembra 1993. Družina se je letos odločila

preživeti svoj dopust v Franciji. Toda avtobus je v Beziersu v južni Franciji imel nesrečo, v kateri je eden od dveh umrlih naš Yves. Žalostna vest je med nami odjeknila v nedeljo zjutraj. V prostorih slovenske katoliške misije v Eisdnu smo za ponesrečenega Yvesa in njegovo družino takoj ta dan darovali sveto mašo.

Žalujoci starši, bratec Michiel, stari starši Vinko, Angelca in Annie, strici in tete, bratranci in sestrične, učitelji, sošolci ter številni znanci družine so se 15. julija od Yvesa poslovili v cerkvi sv. Lamberta v Opglabbeeku. Pogrebno sveto mašo je opravil tamkajšnji flamski župnik. Slovenski duhovnik sem se jim v duhu pridružil med opravljanjem svojega poslanstva na drugem mestu. Še naprej spremljam družino v njihovi bolečini s svojimi molitvami. Vsi bralci Naše luči izrekamo iskreno sožalje. Dragi Yves pa naj za nas vse moli v nebesih, da nihče ne bi zgrešil cilja, za katerega smo rojeni – v raju pri nebeškem Očetu in Materi Mariji.

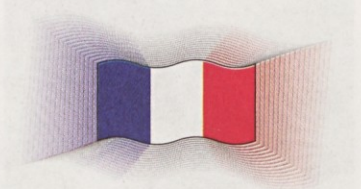
Iz Beneluksa – Lojze Rajk

njega poslovili v naši slovenski kapeli v Merlebachu. Leta 2003 smo bili rojaki presrečni ob novici, da bo našemu župniku Jožetu Kaminu prišel na pomoč mlad slovenski duhovnik iz domovine. Na naše veliko presenečenje pa nas je tako hitro zapustil. Na začetku maše je naš župnik KAMIN, potem ko je Toniju izročil dragocen srebrnik, ki ga je v dar prejel od msgr. Stanka GRIMSA, nam dolga leta zvestega delavca v Gospodovem vinogradu, povedal naslednjo misel: "Na kovancu je napisano »e pluribus unum« - naša skupnost je sestavljena iz posameznikov, a je le ena sama skupnost. LIBERTY - svobodno si se odločil, da greš v službo na francosko župnijo. Le v Bogu je upanje. Orel naj ti bo simbol bližine Boga. Pod njim je napis "paece" - pri pozdravu miru se boš poslovil od naše skupnosti ... Na kovancu je vtisnjena letnica 1922 - leto, v katerem je prva generacija slovenskih izseljencev prihajala na francoska tla. Srebrnik prihaja iz Amerike in od tod je tudi tvoj novi župnik v Parizu. Hvala ti za vse dobro!"

Vidno ganjen je župnik Jože stisnil kovanec v roko Toniju, ki je nato

Pokojni Yves Terium

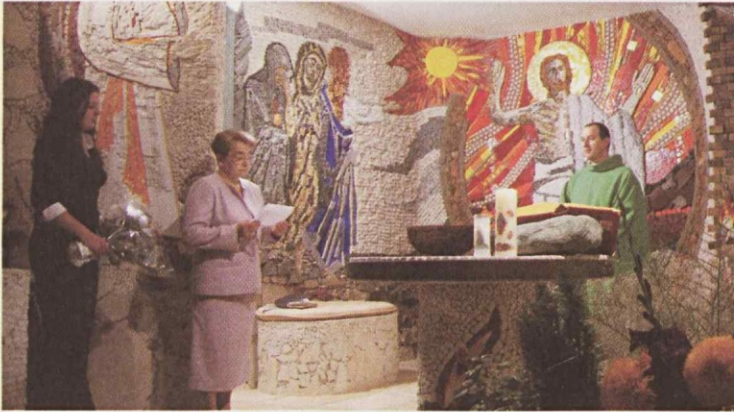
F R A N C I J A

MERLEBACH

Duhovnik Toni nas je zapustil
Gospod Toni Drašček je v svojem srcu že nekaj časa gojil željo, da stopi na tla francoske župnije. 28. avgusta, dve leti po slavnostnem sprejemu v Merlebachu, smo se od

Zlatoporočenca Čeplak

Slovo od Tonija Draščka

90. letna gospa Erbrecht nazdravlja

nadaljeval mašo. Na koncu se je od Tonija poslovila še predsednica Jožica CURK. Med drugim je povedala: »Spoštovani gospod Toni.

Dve leti sta šele minili, odkar smo se spoznali in ste med nas prišli kot naš novi dušni pastir. Vi pa že odhajate. Na naše veliko presenečenje ste se odločili služiti Bogu v tuji župniji. Res je, da so človeška pota velikokrat skrivnostna in da edino Bog ve za vse naše načrte. Želimo Vam, tako kot sem vam zaželela, ko ste prišli med nas, da vam ne bi bilo nikoli žal za ta korak, ki ste ga napravili, ko ste se odločili za tujino. Danes še enkrat ponavljam, da ne bi nikoli obžalovali, da zapuščate slovenske vernike in se podajate med tuje in v svojo čredo in varstvo sprejemate francoske in ostale tuje vernike.

Veliko uspeha vam želimo pri tej odločitvi, čeprav nam je nerazumljiva. Nebeška mati naj Vas spremlja pri Vaših novih načrtih in Vas podpira pri morebitnih težkih trenutkih življenja. Naj Vas vzpodbuja od zore do mraka ob vsakem dnevu. Hvaležni smo Vam za skupno preživete trenutke in čas, ki smo si ga delili. **IN NE POZABITE, DA ZAPUŠČATE SLOVENSKE VERNIKE.**

Veliko sreče pri Vašem novem poslanstvu Vam želimo vsi tukaj zbrani!«

Po nagovoru gospe predsednice je društvo JADRAN Toniju simbolično izročilo še premog v spomin na tamkajšnje rudarske kraje.

Jožica CURK

N E M Č I J A

BERLIN

Župnik Dori daroval srebrno mašo

Izidor Pečovnik – Dori je najprej in z vsem srcem duhovnik, navdušuje ga glasba, šport ... Letošnje leto je, tako rekoč, njegovo: marca se je srečal z abrahamom, julija je praznoval srebrni mašniški jubilej, jeseni bo minilo 10 let, odkar deluje med Slovenci v Berlinu ...

Zahvalno srebrno mašo je 5. julija, daroval v Berlinu. Še posebej vesel je bil, ker so bili z njim vsi njegovi bratje z ženami in sestra z možem. Njegova slovesna srebrna maša pa je bila 7. avgusta v njegovi rojstni župniji na Vranskem, v krogu prijateljev z vseh vetrov. S srebrnomašnikom Dorijem so somaševali: Jože Turinek, župnik na Vranskem, Janko Goergner iz župnije Svetinje v Jeruzalemu ter prof. Srečko Rehar, ki je bil tudi slavnostni govornik.

Pod šotorom se je kljub slabemu vremenu zbralo več kot 3500 ljudi, ki so pozorno sledili bogoslužju. Pozdravno pesem je zapel Alfi Nipič, mašo so glasbeno obogatili Andreja Zakonjšek, Nuša Derenda in seveda »njegov« kvintet Dori, s katerimi je tudi sam zapel svojo - Dorijevo pesem. Sodelovali so zvonarji iz Mengša in godba na pihala.

Ob vseh jubilejih so mu čestitali in se mu zahvalili za njegovo delo na vseh področjih njegovega udejstvo-

Župnik Dori je obhajal 25 let duhovništva.

vanja, pa naj bo to duhovnost, kultura, šport, glasba, razvoj kraja – predstavnica župnije, domači župnik, župani občin: Vransko, Žalec, Šentjur, Šmartno ob Paki, zahvalo in priznanje mu je za delo med Slovenci v Berlinu podelil Franc Pukšič z Urada RS za Slovence po svetu, najbolj ganljivo čestitko in vzpodbudo za naprej pa mu je v imenu mame, bratov in vseh domačih prebrala sestra Marjanca. Pozdravila sta ga tudi dobra prijateljca in dobrotnika Roman Brglez, priznani podjetnik in organizator vranskih večerov ter Tone Turnšek, predsednik uprave Pivovarne Laško in še številni drugi. Po maši je zaplesala folklorna skupina društva e.V. Slovenija Berlin. Skratka: svoj srebrni mašniški jubilej je praznoval v krogu prijateljev od blizu in daleč.

Pol svojega življenja je duhovnik. Sam pravi: »Že v otroštvu sta moje življenje zaznamovala dva župnika, ki sta delovala na Vranskem: dr. Vekoslav Grmič, ki mi je podelil vse zakramente (krst, obhajilo, birmo), kot škof tudi diakonsko in mašniško posvečenje (obljubil mi je tudi, da bo pridigal pri moji srebrni maši, a je žal 21. 3. 2005 umrl), ter

Vladimir Rutar, ki je dal piko na »i« pri moji odločitvi za duhovništvo.«

V duhovnika ga je v rodni župniji Vransko na praznik sv. Cirila in Metoda, 5. julija 1980, posvetil njegov nekdanji župnik, kapitularni vikar škof dr. Vekoslav Grmič, drugi dan, 6. julija 1980, pa je na Vranskem daroval novo mašo. Pridigal mu je škof dr. Grmič.

Na prvo delovno mesto je kot diakon odšel v Trbovlje. Leta 1980 je postal kaplan v Preboldu, kjer je ostal štiri leta (do 1984). Naslednja župnija je bila sv. Rešnje telo v Mariboru, leta 1987 je dobil novo kaplansko mesto v Šoštanju in leta 1989 svojo prvo župnijo Sv. Rupert nad Laškim. Skupaj s farani so naredili duhovni in materialni čudež. Sam pravi, da je bil to prekrasen čas njegove duhovniške službe. Konec junija 1995 je bil premeščen v Slovensko katoliško misijo v Berlin, kamor je prišel jeseni 1995. Pridobil je zaupanje tako Slovencev kot Nemcev in v desetih letih se je pokazal uspeh, saj sedaj v cerkev sv. Elizabete hodijo k maši ne le Slovenci, pač pa tudi Nemci in ljudje različnih narodnos-

ti, ki se z veseljem udeležujejo tudi slovenskih prireditev.

Letošnji srebrnomašnik Dori je za svoje novomašniško geslo izbral besede apostola Pavla: »Ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa ne bi imel, sem postal brneč bron ali zveneče cimbele ...« Tega gesla se zaveda vsak dan znova in poskuša živeti pravo krščansko ljubezen, ki človeka sili, da pozabi nase in se razdaja bližnjemu.

Ob sprejemu v bogoslovje ga je spiritual sprejel z besedami: »Če primeš za plug, se ne oziraj nazaj.« Pred 25 leti je zaoral prvo brazdo na svoji duhovni njivi in seme božje ljubezni je bogato obrodilo. Pol življenja je z veseljem duhovnik, ne ozira se nazaj in trdno drži za plug.

Slovesen začetek novega veroučnega leta

V soboto, 3. septembra, so ob začetku novega veroučnega šolskega leta v slovenski katoliški misiji v Berlinu in v nedeljo ob ponovitvi Dorijeve srebrne maše v nemški župniji sv. Norberta v Schoenebergu nastopili gostje iz Slovenije – orkester glasbene šole Moste-Polje in skupina Pinoccio. Njihov nastop je bil nepozaben! V soboto so najprej peli pri maši. Skupino Pinoccio vodi Eva Kozlevčar, žena Tomaža Kozlevčarja, člana New Swing Quarteta. V skupini pojejo tudi njeni otroci: Nino, Samo in 6-letna Kimi. Kot solista sta zapela tudi Tomaž in Nino Kozlevčar. V orkestru, ki ga vodi Ksenija Brlek-Trotovšek, igrajo mladi talenti, ki so na koncertu pokazali vso svojo nadarjenost in sposobnosti.

Za njihov čudovit nastop se je vsem z darili in besedami zahvalil predsednik ŽPS Tone Bačovnik. Za

njihovo dobro počutje v Berlinu so poskrbeli člani družine Gabor in Žabkar, pomagala je tudi mežnarica Neda Mravak, spali so v Slovenskem domu, župnik Dori pa jih je popeljal po mestu in jim razkazal Berlin.

M. Mošnik

AUGSBURG

Obisk dijakov iz škofijske gimnazije v Ljubljani

V petek, 9. septembra, nas je obiskal 3.d razred škofijske gimnazije v Ljubljani. Poleg prof. Petra Prašnikarja, ki redno že več let spremlja dijake na poti po Nemčiji, sta mlade spremljala tudi razrednik, prof. Pavle Šijanec, in katehet p. Marko Zupanc. V Augsburgu v prostorih slovenske župnije je goste pozdravil župnik Roman Kutin. Nekaj pridnih žena je poskrbelo, da so se mladi po dolgi vožnji odžejali in okrepčali. Pod vodstvom gospe Gabi Rezec so si nato ogledali znamenitosti mesta. Po ogledu Augsburga je mlade pot vodila naprej novim krajem in njihovim znamenitostim naproti.

R. Kutin

ESSEN

Ob farnem prazniku

Vsako leto je ob farnem prazniku sv. Janeza Krstnika, zavetnika župnije, kjer v Essnu »domujemo«, tudi naš praznik. Z domačo župnijo imamo skupno procesijo z Najsvetejšim po mestnih ulicah v župniji ter sveto mašo na prostem. Seveda ne gre brez družabnega dela, »za staro in mlado« kot radi pravimo. Tudi tu Slovenci pristavimo svoj lonček z domačo stojnico in našimi dobrotami v trdni in tekoči obliki. Vedno smo zaznavni, dobro obiskani in cenjeni. Tudi na ta zunanji način znova dograjujemo našo kakovostno podobo dežele, od koder prihajamo.

Nova kapelica lurske Matere Božje

Vsaj za eno versko znamenje je domovina postala spet bogatejša v letošnjem poletju. Mlada družina Štefana in Bernarde Hrašovec iz Oberhausna je kot piko na »i« v svoji novi prijetni in lepo oblikovani novi hiši v župniji Žetale v najlepši in najbolj vidni del stavbe vgradila kapelico lurske Matere Božje. 23. julija dopoldne jo je

blagoslovil župnik Zaplotnik ob prisotnosti domačega župnika Zvera, domačih in velikega števila ljudi, ki so se zbrali. Po končanem blagoslovu in zaključni pesmi je bilo pripravljeno prijetno družabno srečanje ob bogatem prigrizku, sladkarijah in dobri kapljici, tako kot to znajo naši prijetni štajerski rojaki.

Naj lurska Marija varuje in blagoslavlja novi dom, domačine in okoličane ter vsakogar, ki bo z odprtim srcem stopal tod mimo. Kot je dolgo trajalo skupno prijetno druženje, naj tudi Božja Mati dolgo, dolgo varuje, čuva ter bdi nad vsemi dobrimi ljudmi na tem lepem koščku slovenske domovine. Hrašovčevim pa naj bo duhovno poplačan ves njihov trud, napor in ljubezen, ki so ga vtkali v to novo božje znamenje.

Avgustovsko višarsko srečanje

Vsakoletno srečanje treh Slovenij na prvo avgustovsko nedeljo na Svetih Višarjah privabi lepo število Slovencev. Tudi vestfalski rojaki se vsako leto podamo na srečanje vsaj z nekaj člani. Tako je bilo tudi letos. Rojaki se spomnimo ter priporočimo pri višarski Mariji tudi vse ostale sorojake iz naših skupnosti. Kljub letošnjemu hladnejšemu vremenu smo nazaj v dolino in nato domov ponesli toplino v srcu in Marijin blagoslov.

Svetovni dan mladih ...

smo doživeli v »živo« predvsem v Essnu ter v Düsseldorfu v času škofijskih priprav na glavni del v Kölnu.

Essenski skupnosti bo ostala v globokem duhovnem doživetju skupna sveta maša v nedeljo, 14. avgusta. Župnija je imela v gosteh skupino mladih iz Dominikanske republike, ki so mladostno soob-

3. d Škofijske klasične gimnazije iz Ljubljane v Augsburgu

likovali skupno sveto mašo z domačini ter našimi slovenskimi rojaki. Španski, nemški in slovenski jezik so se zivali v eno pred skupnim Očetom. Neponarejena mladost z očitno vernostjo je v marsikom poglobila osebno duhovno versko doživetje in dala duhovnega elana za bodoče dni.

V Düsseldorfu pa so vsaj nekateri rojaki lahko prisluhnili tudi mladim Slovencem ter lepi in v srce segajoči domači pesmi. Pogledi na slovenske zastave so prinašali nekaj domače toplega v tuji deželi.

Z veliko skupino slovenskih mladih pa je prišlo do srečanja že po končanem uradnem delu, ko so se vračali s krajšega skoka v Belgijo. Lačni in žejni »slovenski mladosti« smo na velikem parkirišču pripravili »samopostrežni bife« za 120 mladih. Lačni mladi želodčki so se okrepčali in nasmeh je bil prijeten in vesel. Topla zahvala za pomoč velja rojakom Rozini in Ivanu Lovrenčiču ter Danici Ban.

Voščila in spomini ...

9. junija je slavil 70-letnico življenja rojak Stanko Drev iz Duisburga, član pevskega zbora Slovenski cvet

Stanko Drev, naš 70-letnik

ter Slovenski fantje. Tudi sicer naš Stanko s številnimi darovi, ki jih je prejel od Boga, rad doprinese svoj del v skupnosti v Moersu, na binškoštnem srečanju, na skupnih rednih pevskih vajah in mnogih drugih prireditvah, povezanih z rojaki. Naj mu dobri Bog stoji ob strani z zdravjem in ga ohrani takšnega še vrsto let med nami. K praznovanju, ki je bilo 3. julija, mu kličemo: Bog živi!

V poletju smo imeli tudi nekaj abrahamov (nekaj vidnih, pa še kaj »skritih« tudi). 23. julija se je srečal z abrahamom naš bivši učitelj slovenskega jezika Bojan

Oman. Kar nekaj rojakov se mu je pridružilo na slavlju pri sv. Andreju nad Škofjo Loko. Za njegovo bogato delo med rojaki se ga radi spominjamo ter mu želimo v krogu družine vse dobro tudi v bodoče.

30. julija pa je praznovala »na zunaj«, uradno že prej, srečanje z abrahamom dobro znana rojakinja gospa Marija Rostohar iz Dortmundu. Praznovala je v velikem krogu svojih domačih (izhaja iz velike družine, ima tudi brata Lojzeta duhovnika) in tudi rojakov v Jesenicah na Dolenjskem. Marija sodi v skupnostih v Wettru ter Castropu med stebre rojakinj, ki vedno poskrbijo za vse potrebno – od branja beril do dobrot na skupnih srečanjih. Rada priskoči na pomoč tudi v Essnu ter na binškoštnem srečanju in kjer je še potrebno. Naj jo dobri Bog ohrani še dolgo tako prijetno, nasmejana in pripravljeno za delo med nami in naj jo spremlja Njegov blagoslov.

Romana Podgoršek z ženinom Ulijem

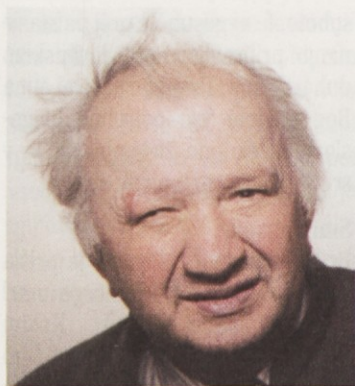

*Pfingsten 2005 / 15
Neukirchen-Vluyn*

Mladi na binškoštnem srečanju

Abrahamu se je pridružila 10. septembra tudi gospa Darinka Čegovnik, žena našega sedanjega učitelja slovenskega pouka. Ob praznovanju, ki je bilo v društvu Bled v Essnu, ji želimo še mnogo pomladi v krogu družine ter tudi njej kličemo: Bog daj vsega dobrega za dušo in telo.

V Osnabrücku pa je 9. avgusta umrl rojak Anton Mavec. Njegova pot življenja je bila zaznamovana s številnimi ovirami in težavami. Prispel je do dovršitve svoje kalvarije. Pokopan je bil v svoji rodni župniji Tomišelj pri Ljubljani. Naj se spočije v Njem, v katerega je upal in veroval. Priporočamo ga v molitev.

Pokojni Anton Mavec

Vsem rojakom toplo povabilo na letošnje romanje v KEVELAER – 2. oktobra ob 13. uri. Nasvidenje pri Mariji in pripeljite s seboj še koga.

AZ

FRANKFURT

»S slovenščino nimam težav.«

S takimi napisi na majicah se je skoraj 40 mladih Slovencev iz Argentine v ponedeljek, 25. julija, na praznik apostola sv. Jakoba, za nekaj ur ustavilo v Frankfurtu. Mesec dni so preživali v Sloveniji, v domovini svojih staršev oziroma

starih staršev. Štirinajst dni so obiskovali intenzivni tečaj slovenščine na filozofski fakulteti, ostalih štirinajst dni pa prekrizirali skoraj vso Slovenijo. Tudi Triglav so naskakovali, vendar dlje kot do Kredarice niso prišli, pa ne zaradi pomanjkanja moči ali volje; saj vemo, kakšno poletje je bilo: vreme, vreme ... V čakanju na letalsko zvezo za svojo domovino Argentino so si na hitro ogledali vsaj del Frankfurta: Pavlovo cerkev od zunaj, pa mestno hišo na Römerju in seveda Kaiserdom, znotraj in od zunaj. Še mimo velesejma smo se zapeljali in prišli v Bad Homburg, kjer smo imeli preprosto kosilo v hotelu oziroma restavraciji pri Štefetrovih (Johannisberg). Seveda Argentinci ne bi bili Argentinci, pa četudi so slovenske krvi, če si ne bi na hitro kupili kakšnega spominka, recimo takšnega nogometnega, pa najsi bodo to fantje ali dekleta. Po severovzhodni strani Frankfurta smo prišli do dvorane cerkve Herz Marien (kjer imamo nedeljsko mašo), kjer pa so mlade goste in njihove tudi starejše spremljevalce že čakale sladkosti, ne toliko sveta kot slovenske kuhinje, in razne osvežilne pijače. Vmes smo se pripravili za mašo, pri kateri sta

somaševala frankfurtski slovenski župnik Martin Retelj in Franci Cukjati iz Argentine, ki je to skupino tudi spremljal. Po maši pa je bilo še nekaj časa za pogovor, malico, pijačo, zlasti pa za nastop mladih, ki so zapeli svojo lastno pesem; besedilo je prispeval Jožko Rožanec, note pa je dodal Tomi Sušnik:

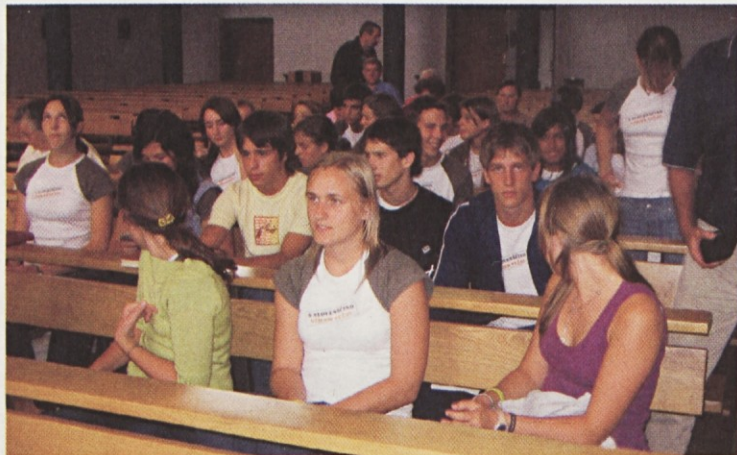
Slovenija

*Slovenija, zemlja lepote,
neštete skrivaš krasote.
V stoletja tvoje zgodovine
segajo naše korenine.*

*Skozi stoletja je narod obstal,
jezik gojil in voljo koval;
veliko je trpel, boril se in prestal,
a vedno znova je vstal.*

*Slovenija, zdaj, ko te obiskujemo,
v srcu veselje občutimo,
ker v njem slovenstvo nosimo,
ljubimo in ohranjamo.*

Že je šla ura na pol sedmih zvečer, ko se je avtobus z mladimi obrnil proti letališču, da so lahko še pravočasno in v miru uredili potrebne stvari za nočno pot proti južni polobli, proti svoji domovini Argentini. Ko sem kasneje prebiral njihov zbornik 'Za soncem v svobodo, Rast XXXIV, Argentina –

Mladi argentinski Slovenci se zbirajo k maši.

Prošnje za vse potrebe med mašo v cerkvi Marijinega srca

Slovenija 2005⁷, se mi je zlasti ustavil pogled na tehle besedah o slovenski šoli v Bariločah: »Med prireditvami, pri katerih je bila soudeležena slovenska šola, moram tudi omeniti vsakoletno miklavževanje, ki se je začelo na pobudo gospe Milene Arko že leta 1961. Ta prireditev se je ohranila do danes in vsako leto jo obišče številno občinstvo vseh starosti, ki nestrpnost pričakuje prihod svetega Miklavža. Vsako leto meseca junija se vsi Slovenci spominjamo samostojnosti Slovenije in za to priložnost smo se pripravljali vsi

šolski otroci s kratkimi recitacijami ali petjem. Slovenska skupnost v Bariločah ni zelo številna in zato je tudi število otrok temu primerno ...«

V začetku avgusta pa je po elektronski pošti prišlo pismo g. Francija Cukjatija, v katerem je med drugim zapisal: »Danes je že en teden mimo, odkar smo se vrnili in malo odpočili.

V soboto smo že imeli tečaj in so maturantje že imeli slike in tako obujali lepe trenutke, ki so jih preživeli v Sloveniji in tudi še posebno zadnji dan v Nemčiji med vami; res so se počutili zelo dobro in domače.

Zato se hočem zahvaliti v imenu vseh študentov vsem, ki so omogočili bivanje v Frankfurtu, posebno tebi, ki si to odgovornost sprejel in tako dobro izpeljal.

Prav lepe pozdrave za vse in naj vas vedno varuje Marija. Franci«

Ali so težave s porokami?

Neka značilnost je nastala v naši župniji, namreč da imamo kakšno poroko na vsakih nekaj let. Tako sta se letos za poroko v romarski cerkvi na Brezjah odločila Karmen Mrzel in Christoph Klein iz Ingelheima ob Renu. Ta je bila v

Novoporočenca Karmen in Christoph na dan poroke na blejskem gradu

soboto, 6. avgusta. Že prej pa sta se nanjo pripravljala pri slovenskem duhovniku v Frankfurtu. Naj jima Bog nakloni vse potrebne blagoslove za skupno življenje, da bi v sreči videla svojih otrok otroke.

Smrt otroka

Preko prijavne službe pa je prišla vest, da je v Bad Cambergu umrl komaj polletni otrok Keanu Özdemir-Kotnik. Njegovim staršem izražamo naše krščansko sožalje in upanje v Kristusa, ki je Življenje!

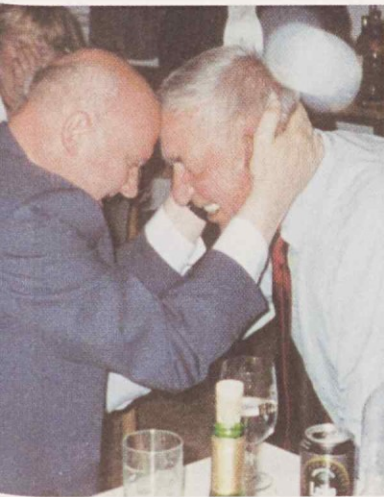
rem

HILDESHEIM

Nova božja služba župnika Dorija je sedaj tudi v cerkvi sv. Katarine v majhni vasi Asel, oddaljeni dobre štiri kilometre od mesta Hildesheim v nemški pokrajini Niedersachsen. Cerkev iz 16. stoletja je majhna, a iz nje izžareva veliko božje toplote. Majhna, a prijetna je tudi slovenska skupnost, ki se zbira tam pri slovenskih mašah. Srečni so bili, da so bile s pomočjo msgr. Janeza Puclja poprej dokaj redno

Skupina argentinskih mladih bo zapela.

Katera glava je trša, štajerska ali dolenska?

slovenske maše, saj se je moral zaradi bolezni od njih posloviti njihov dolgoletni župnik Martin Mlakar, ki je zelo rad prihajal v to skupnost. Odkar pa je sedaj tudi njim zagotovljeno, da imajo zopet »svojega« slovenskega župnika, je njihovo veselje zopet veliko. Trudijo se, da bi pritegnili k svetim mašam in srečanjem po njih čim več ro-

jakov, pa tudi verniki drugih narodnosti so seveda dobrodošli.

Slovenska skupnost je tudi v nemški fari sv. Katarine aktivna. Nekateri rojaki se kar redno udeležujejo nemških svetih maš in druženj po njih. S kulinaricnimi dobrotami radi dokažejo nemškim faranom, kako dobro znajo pripraviti hrano slovenski kuharji. Tako so se pri farnem prazniku, ki je bil zadnje nedeljo v maju, vedno nabirale kar dolge vrste pred slovensko stojnico, kjer so ponujali odlične čevapčiče s čebulo in okusno zeljno solato, pekočim ajvarjem, ki je bil domači proizvod Slovenke Silve Weber ter domačim kruhom različnih slovenskih pekov. Izkupiček tega praznika je slovenska skupnost podarila cerkvi za vzdrževanje fare. Tamkajšnji župnik g. Laufkoeter in diakon Hermann Thoben se zelo rada pridružita slovenskim prijateljem ter z njimi ob dobri kapljici iz slovenskih vinogradov z veseljem nazdravita.

Župnik Dori in vsa slovenska skupnost si želita, da bi tamkajšnji Slovenci v čim večjem številu radi prihajali k slovenskim mašam in da bi tudi ta skupnost še bolj živela v prijetnih srečanjih po svetih mašah.

DD

INGOLSTADT

Dogodki v naši župniji

Krsti

Michelle Ana Lobnig – 25. 06. 2005. Lisa Katharina Dichtl – 9. 07. 2005.

Praznovanje s prvoobhajanci

V Ingolstadtu Marko, Martina, Daniel; birmanka Theresa Binner, 5. junija v cerkvi sv. Avguština. V Weidnu Marko

Poroke

V soboto, 28. maja, sta se poročila Irena in Carlos. Poroča z mašo je bila v štirih jezikih: v slovenščini, nemščini, španščini in angleščini.

Krst Michelle Lobnig

Krst Lize Dichtl

Prvoobhajanci in birmanka za oltarjem

S prvoobhajancem v Weidnu

V soboto, 4. junija, sta se poročila Nadja in Aljoša Šprah.

V nedeljo, 24. julija, na dan pred 25-letnico skupnega življenja, sta

sklenila pri slovenski maši v cerkvi sv. Štefana v Nürnbergu zakrament sv. zakona Christine in Stojan Bertoncelej.

Poročila sta se Nadja in Aljoša.

Stanka Ržen

Življenjski praznik

18. aprila je vstopila v novo desetletje Stanka Ržen, mati treh sinov. Posebno veselje sta vnukinji Selene in Chiara.

Povratniki v domovino

Po dolgem bivanju v tujini so se vrnili naši rojaki, dolgoletni naročniki Naše luči.

Iz Ingolstadta Marjeta in Janez Bohinc. Svoj dom imata v Koritnem pri Bledu.

Iz Amberga pa sta odšla domov Zofka in Toni Žavrlan. Povratnikom želimo srečno vrnitev in dobro počutje v domovini, pri Sv. Ani v Slovenskih goricah.

Prireditve

11. junija mednarodni dan v Ingolstadtu. Vsako leto konec maja ali v prvi polovici junija je v Ingolstadtu teden tujcev pod geslom »Mednarodni Ingolstadt, svet je barvit«. Na prireditvi, ki jo organizira mesto in sosvet tujcev, redno sodeluje tudi slovenska župnija iz Ingolstadta. Tudi letos smo imeli posebno stojnico na izhodu s cone za pešce; bila je dobro obiskana.

V soboto, 9. julija, smo imeli v za-
puščenem kamnolomu v objemu

narave mašo pod milim nebom. Po maši je bil piknik. V prijetnem druženju smo bili skupaj do večera.

S. Gajšek

MANNHEIM

Poroka

V začetku avgusta sta se na Dolenjskem v cerkvi sv. Križa v Podbočju blizu Brežic poročila Monika Kodrič in Roman Golob, ki sicer živita v Schwarzwald. To je po dolgem času spet popoln slovenski par. Njuna očeta sta Dolenjca,

Moniko in Romana Goloba so deklice posule s cvetjem.

materi pa Štajerki. Tudi pri njuni poroki sta bila dva duhovnika: njun slovenski župnik iz Mannheima Janez Modic ter župnik iz sv. Križa France Novak. Poleg sorodnikov je bilo navzočih tudi precej njunih prijateljev iz Nemčije. Za njih je bila slovenska poroka z vsemi spremljajočimi šegami prav posebno zanimiv dogodek. Deklice z venčki rož na glavah, posebno Romanovi nečakinji Lena in Jana, pa so ju ob prihodu iz cerkve po-

Romarji k sv. Rešnji Krvi v Walldürn

sule s cvetjem. Ko so že vse potresle, so še po tleh vneto pobirale in spet posipale.

Želimo, da bi jima bilo vse življenje postlano z rožami, pa tudi, da bi se tako rada imela, da bosta mogla vztrajati v zvestobi vse življenje.

Slovo od Johana Mesarca

Pokojni Johan je umrl v Freiburgu 6. avgusta. Rojen je bil leta 1918 na Ptuj. Med drugo svetovno vojno je bil mobiliziran v nemško vojsko. Prav na koncu vojne so ga ob francoski meji zadeli drobci letalske bombe. Izgubil je obe oče-

Pokojni Johan Mesarec

si, a ostal živ. Ko se je lahko vrnil v domovino, se je poročil, a ga je čez tri leta spet doletela nesreča. Med požarom v hlevu, ko je žena reševala živino, saj sam zaradi slepote ni mogel pomagati, se je nanjo zrušilo goreče ostrešje in je umrla. Čez dve leti se je ponovno oženil z Ano Šori, ki je enainpetdeset let skrbela zanj.

Ker mu komunistična oblast ni hotela dati invalidske pokojnine niti socialne podpore, je odšel v Nemčijo. Po taboriščih v Salzburgu, Kirchzartnu in Ettenheimu je končno dobil pravico do nemške pokojnine in se je nastanil v stanovanju v Ettenheimu, kjer je ostal do ženine smrti pred dvema letoma. Nato je zadnji dve leti preživel v domu slepih v Freiburgu.

Od njega smo se poslovili 12. avgusta v cerkvi v Ettenheimu, nato pa smo ga pospremili na tamkajšnje pokopališče, kjer je pokopan poleg žene Ane. Naj mu zasveti večna luč v nebesih, ko na zemlji ni mogel gledati sončne luči.

Po romanju še pesem za slovo

V tej številki objavljamo dve fotografiji z romanja v Walldürren, ker zaradi pomanjkanja prostora niso mogle biti objavljene v prejšnji številki.

MÜNCHEN

+ Brigita Špilak

Brigita Špilak je odšla k Bogu po plačilo za zvestobo svojemu Stvarniku in Odrešeniku. Rojena je bila v Münchnu pred komaj 30 leti. Ko je bila stara osem let, ji je umrl oče in z mamo sta ostali sami.

Redno je prihajala k slovenskim mašam in rada je prepevala

Pokojna Brigita Špilak

cerkvene pesmi, posebej tiste v čast Materi Božji. Pred nekaj leti jo je napadla zahrbtna bolezen in dolgo se je borila za zdravje. Vdano in vedro je prenašala svoj križ. Njen nasmejan obraz nam bo ostal vedno v spominu. Na koncu je okrepljena s svetimi zakramenti vdano izročila svojo dušo božjemu usmiljenju. Njeno izmučeno telo čaka vstajenja ob očetu v domači zemlji na Veliki Polani.

Mami in ostalim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

STUTTGART

Srečanje v moji domovini

Slovenska župnija in SKD Slovenija Stuttgart sta tudi letos priredila poletno srečanje rojakov v Sloveniji. Obiskali smo župnijo Dobropolje na Dolenjskem. S tem smo nekako vrnili obisk, saj so pevci župnijskega zbora in moški zbor Rafko Fabijani iz Dobropolja v soboto, 11. junija sodelovali pri 45-letnici slovenske župnije v Stuttgartu in pri birmi.

Kot je v zadnjih letih navada, se dobimo za dva dni, v soboto in v nedeljo. V soboto, 6. avgusta, smo z avtobusom, ki je pripeljal rojake

iz Maribora, dopolnili smo ga na Vidmu, v Dobropolju, obiskali domačijo Primoža Trubarja na Rašici in se poglobili v njegovo enkratno a tudi težavno življenjsko pot. Obiskali smo tudi mlin in žago in se nato podali do bližnjih Velikih Lašč, rojstnega kraja dveh velikih slovenskih literatov, Frana Levstika in Josipa Stritarja. Tudi tu je bilo poskrbljeno za dobro in prijetno vodstvo. Kosilo je bilo v Kompoljah, to je zadnja vas v dobropoljski dolini. Okrepčani smo nato odšli v samostan Stična, kjer smo si ogledali cerkev, križni hodnik, samostan in razstavo sakralne umetnosti na Slovenskem. Nadvse zanimiv je bil tudi obisk domačije Josipa Jurčiča na Muljavi. Po ogledu njegove rojstne hiše smo obiskali tudi Krjavljevo kočjo in se nasmejali zvedavi kozi, ki se ni mogla načuditi radovednim in dobro razpoloženim obiskovalcem.

Na poti v Dobropolje smo se ustavili še pri izviru Krke in že je bil čas za kulturni večer, ki so ga v Jakličevem domu na Vidmu pripravili domačini. Nastopila je dramska skupina z zanimivim skečem o pripravi na poroko, mešani pevski zbor župnije Dobropolje, ki ga vodi župnik Franc Škulj, moški zbor Rafko Fabijani pod vodstvom Toneta Šinkovca, Zagoriški fantje, ki so prepevali pesmi iz dobropoljske doline in mlada igralka na violinske citre, ki so nekaj čisto posebnega. Bogat, pester in izviren kulturni večer smo sklenili s skupno družabnostjo v dvorani Jakličevega doma, kjer so nas domačini pogostili z domačimi dobrotami in z dobrim cvičkom. Nato smo se razšli.

Naslednji dan, v nedeljo, 7. avgusta, je bila v cerkvi ob 10. uri nedeljska maša, pri kateri smo

čestitali župniku Francu Škulju za njegovo 60-letnico. Pri maši je prepeval domači cerkveni zbor, ki je v lepi cerkvi sv. Križa navdušil vse prisotne. Mašo je vodil župnik iz Stuttgarta, dr. Zvone Štrubelj, ki je tudi sam doma iz Dobropolja. Ker smo v soboto, ko je bil kulturni program, imeli lepo in sončno vreme, je za spremembo v nedeljo deževalo. Ne le deževalo, celo lilo je. A to ni motilo dobrega vzdušja v gorski koči v Podgori, kjer smo se rojaki zbrali k skupnemu nedeljskemu kosilu. Po kosilu smo vsi odšli k romarski cerkvi sv. Antona na Zdenski rebri, kamor so stoletja romali verniki iz celotne Dolenjske; prihajali so častit sv. Antona Padovanskega, obenem pa tudi na sejem, ki je bil zelo poznan. Na to še danes spominja lep in star lipov gaj. Zapeli smo litanije Matere Božje in prejeli eharistični blagoslov. Po litanijah je družina župnika iz Stuttgarta, ki biva prav v Zdenski vasi, v gasilskem domu pripravila pogostitev, katere so se radi udeležili zbrani rojaki in tudi domačini. Med drugim so s tem hoteli praznovati abrahama, ki ga bo župnik srečal v mesecu septembru.

Novi kaplan Igor Krašna

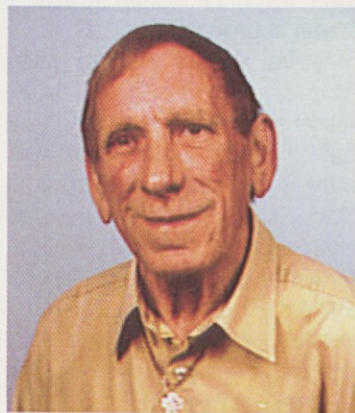
Sprejem novega kaplana, g. Igorja Krašna

V soboto, 17. septembra, je bil med mašo in nato na prireditvi Vinska trgatev v Esslingenu v slovensko župnijo sprejet kaplan gospod Igor Krašna. Škof iz Rottenburga Gebhard Fürst ga je 21. julija imenoval za vikarja slovenske župnije v Stuttgartu. Igor Krašna, duhovnik ljubljanske nadškofije, je bil rojen 21. februarja 1966 v Kranju, v duhovnika je bil posvečen 29. junija 1998 v Ljubljani, tri leta je nato kot kaplan služboval v župniji Dobropolje na Dolenjskem, od 2001 do 2005 pa je bil kaplan v Semiču, pri g. Janezu Šketu. Z veseljem smo ga pri

slovesni maši pozdravili in sprejeli ter mu zaželeli, da bi se med nami dobro počutil.

Slovo od Evgena Andrejka

V sredo, 17. avgusta, smo se na pokopališču v Schorndorfu poslovili od zvestega vernika gospoda Evgena Andrejka. Rojen je bil 16. decembra 1931 v Zagorici. Leta 1955 se je poročil in s svojo ženo Marijo imel tri otroke: Andreasa, Marjeto in Albina. Leta 1962 je sam odšel za boljšim zaslužkom v Nemčijo, dve leti kasneje je za njim prišla žena Marija, čez eno leto pa še vsi trije otroci. Vse življenje je bil priden delavec, večinoma je delal na cestnih gradbiščih. Leta 1972 je napravil še en drzen korak: prevzel

Pokojni Evgen Andrejka

Udeleženci kulturnega programa srečanje v moji domovini pred domačijo Josipa Jurčiča

je gostišče Gasthaus Lamm v Urbachu, kjer se je izkazal kot dober kuhar. Zelo rad je imel svojih šest vnučkov. Leta 1980 je zgradil hišo v Schorndorfu in leta 1990 šel v pokoj. Pred tremi leti, leta 2003, je umrla njegova žena Marija, kar ga je zelo prizadelo. Umrl je 12. avgusta letos. Pogrebno slovesnost je vodil salezijanski duhovnik dr. Janez Vodičar, ki je v tem času zamenjeval župnika. Na pogrebu so mu rojaki zapeli po slovensko in na grobu zaigrali tudi s harmoniko, saj je tudi sam igral in bil član društva harmonikašev. Družini pokojnega Evgena Andrejka izražamo sožalje in obljubljam o spomin v molitvi.

Izlet otrok in mladih družin v Italijo in Gardaland

V četrtek, 5. maja, ob 5. uri zjutraj smo še ne vsi čisto budni, saj so tokrat bili med nami res čisto majhni otroci (najmlajši s 4. meseci), odpeljali iz Stuttgarta najprej proti Švici. Nekateri smo imeli srečo, da smo tudi točno ob 05:05 pogledali na uro in si ob tej magični številki, kot pravijo Nemci „Schnapszahl“, zaželeli predvsem mirno vožnjo, lepo vreme in lepih doživetij. Vse to se nam je izpolnilo.

Že po prestopu švicarske meje se je pred nami razgrnila naravna

panorama s čudovitimi jezeri in planinami. Peljali smo se mimo Züricha in se zaustavili v Luzernu. Čeprav je malo deževalo, smo korajžno zakorakali preko lepega lesenega mostu (Kapellbrücke iz 14. in 17. stol.) preko Reuß, ob katerem stoji vodni stolp in si ogledali jezuitsko cerkev, se sprehodili do starega mlina s slikovitim lesenim mostom in se zaustavili na kavi in malici.

Na poti proti Italiji so nas navduševale švicarske Alpe s svojimi številnimi vodnimi izviri in slapovi. Ugotovili smo tudi, da ima Švica zanimivo razdelitev po kantonih in nekatere od teh smo tudi mi prevozili. Tako sta se Peter Črnčec in Mike Babšek v kratkem času naučila vseh 23 kantonov na pamet in dobila 1. in 2. nagrado v tej igri. Vsi smo jima zaploskali. Ob nadaljnji vožnji mimo Milana, Bergama in Brescie do Gardskega jezera, kjer smo se nastanili v hotelu, nas je spremljalo petje, igranje na frajtonarico in dobra volja otrok. Po večerji smo se nekateri sprehodili ob čudovitem Gardskem jezeru.

V petek smo se po zajtrku tako odpeljali v Gardaland – največji zabavišni park v Italiji. Uživali smo v atraktivnih in vrtoglavih

voznjah, si ogledali zanimive predstavitve, zgodovinske vasi, skratka popotovali smo skozi čas. Dan je bil poln veselja, presenečenj, možnosti za nakup spominkov in fotografiranja. Zvečer smo se nastanili v novem hotelu in povečerjali. Po večerji smo se zbrali pred hotelom na terasi, kjer sta Mike in Sven z igranjem na frajtonarico pritegnila še druge hotelske goste.

V soboto smo se odpeljali v mesto Verona. S slovensko vodičko smo si ogledali bogato kulturno mesto, ki se razteza na obeh straneh reke Adiže. Ogledali smo si rojstno hišo Julije Capuleti z znamenitim balkonom, pod katerim ji je Romeo izpovedal svojo ljubezen, znamenito katedralo, ki je posvečena sv. Mariji Assunti, sprehodili smo se po osrednjem trgu Bra', kjer se nahaja arena, ki je eden največjih ohranjenih rimskih amfiteatrov. Popoldne smo odšli v Safari park, ki je urejen po afriškem vzoru.

V nedeljo zjutraj smo pospravili stvari v kovčke in se po zajtrku odpravili proti domu. Okrog 20. ure smo se vrnili v Stuttgart srečni, zadovoljni in polni nepopisno lepih vtisov.

Valerija Črnčec

Romanje v Medžugorje

Skupina vernikov iz Stuttgarta in okolice se je od srede, 25., do nedelje, 29. maja, odpravila na dolgo in zanimivo romarsko pot v Medžugorje. Potovali smo z avtobusom iz Stuttgarta do Ljubljane, kjer so se nam pridružili še drugi naši romarji, ki so bili tisti čas v Sloveniji. Skupaj smo nadaljevali pot do Sarajeva, kjer je bila naša prva postaja. Vodič agencije Quo Vadis, gospod Andrej Jeklar, nas je popeljal po mestu Sarajevu in nas že po poti pripravljala na doživetja v

Izlet mladih iz Stuttgarta v Gardaland

Naši romarji v Medžugorju

bosanski prestolnici, v Mostarju, kjer smo se zaustavili naslednji dan in seveda v Medžugorju. V sarajevski katedrali smo na praznik sv. Rešnjega telesa in krvi skupaj s tamkajšnjimi verniki obhajali praznično bogoslužje.

Po dobro prespani noči v Sarajevu, za nami je bilo okrog 1000 km poti, smo pot nadaljevali po zanimivi dolini reke Neretve, si ogledali Mostar, stopili na novo zgrajeni most in nato odhiteli na cilj naše poti, h Kraljici miru, medžugorski Materi Božji. Za mnoge je bilo prvo srečanje z Medžugorjem. Udeležili

smo se skupne večerne maše. Naslednji dan, v soboto, 28. maja, je bil v celoti posvečen romarskim pobožnostim. Zjutraj smo imeli doživeto romarsko mašo v kapeli poleg glavne cerkve, nato smo opravili pobožnost križevega pota na vrtu za cerkvijo in se nato podali na Crnico. Med potjo smo molili veseli del rožnega venca. Posebno doživetje je bilo na vrhu, ob Marijinem kipu. Zmolili smo litanije Matere Božje, peli Marijine pesmi in na kraju prikazovanj Matere Božje je nekaj udeležencev romanja posredovalo drugim oseb-

na doživetja, povezana z Medžugorjem. Več kot polovica romarjev se je nato povzpela še na Križevac. Utrujeni, a notranje bogatejši smo se spet zbrali na večerji v prijetnem in gostoljubnem romarskem bivališču. Po večerji smo se udeležili še češčenja Najsvetejšega in s tem sklenili bogat romarski dan.

V nedeljo, 29. maja, smo zgodaj krenili na pot proti domu, se med potjo zaustavili v Šibeniku, si na kratko ogledali katedralo in baptisterij in nato po avtocesti hiteli proti sklepni točki romanja: romarski maši na Kureščku, pri Kraljici miru. Po topli večerji v Domu na Kureščku smo se usedli na avtobus in nadaljevali pot proti Stuttgartu. V zgodnjih jutranjih urah smo na avtobusu z Marijinimi pesmimi proslavili rojstni dan naše Angelce Bukovšek. Romanje v Medžugorje je bilo enkratno!

Piknik ob sklepu šolskega leta in slovo od pastoralne sodelavke Mojce Sekne

Že nekaj let zaporedoma prirejamo z učenci slovenske sobotne šole in njihovimi starši celodnevni piknik ob sklepu šolskega in veroučnega

Slovo od pastoralne sodelavke Mojce Sekne

leta. Letos smo se odločili, da bo piknik kar »doma«, to je na dvorišču za cerkvijo sv. Konrada v soboto, 16. julija. Na razpolago smo imeli tudi dvorano in mladinske prostore. Razlog za to sta bila tako doživet in uspešen izlet mladih družin z otroki v Gardaland in birma, združena s praznovanjem 45-letnice župnije v Stuttgartu.

V mladinskih prostorih župnije sv. Konrada imajo namreč tudi veliko platno, na katerem smo si ogledali DVD birmanskega slavja. Pripravil ga je Andrej Arh. Za vse, ki so bili v Gardalandu v Italiji - o tem izletu poroča ta številka Naše luči na drugih straneh - pa je Franci Arh pripravil domiselno fotomontažo z glasbo, kjer smo lahko podoživeli naše potovanje in se videli na več kot 200 slikah. Kosilo in večerjo smo si pripravili na velikem žaru, ni manjkalo iger za otroke in starše in tudi petja ne.

Že v soboto so se otroci in starši poslovili od veroučiteljice in sodelavke Mojce Sekne, ki je eno pastoralno leto preživela med nami. Za tri leta odhaja na nadaljnje izpopolnjevanje v Rottenburg. Po treh letih bo poleg diplome iz teologije, ki jo že ima, dobila diplomu pastoralne referentke, to je odgovorne in kvalificirane sodelavke pri vodenju župnijskih skupnosti. Veselili smo se te njene nadaljnje poti, saj je po naših informacijah to prva Slovenka, ki bo v Nemčiji imela to pomembno cerkveno službo. Pri maši v nedeljo, 17. julija, se ji je za dosedanje delo zahvalila celotna župnijska skupnost. Dogodek smo okronali z družabnim in veselim srečanjem na vrtu Slovenskega doma.

Š V E D S K A

Vandranje po slovenskih planinah 2005

Letos so Slovenci s Švedske skupaj s svojimi švedskimi kolegi in ljubitelji slovenskih planin, pa tudi z rojaki iz domovine Slovenije vandrali od sobote, 16., do ponedeljka, 18. julija, po Karavankah in v njihovi soseščini. Prvi dan so se vzpeli z avtomobili do Pungrata in od tam je 27 pohodnikov ves dan vandralo po hrbtu Košute in se pozno popoldan spustilo na mesto starta. Prvi dan se je pridružila pohodnikom družina Matsa Lemingerja iz Halmstada na Švedskem, ki je obiskal svojega prijatelja in poslovnega partnerja Milana Cizla, ki je uvoznik Duni papirnatih izdelkov v Slovenijo in za ta del Evrope. Gostje iz Švedske so doživljali slovenske planine kot eno samo pravljичno deželo. Občudovali so slovensko veselje, ki se je izražalo

skozi slovensko narodno pesem, prav tako slovensko gostoljubje, ki nima meja. Na Pungratu so si zvečer ob dobri planinski hrani nabrali novih moči za pot v Kovor, kjer so gostovali v župnišču pri glavnem organizatorju Vladu Pečniku, tamkajšnjem župniku. Košuta je obdarila pohodnike s prečudovitim in izredno bogatim cvetjem. Tudi murke je bilo moč videti in jih doživljati v naravi, pa rododendron in prelepi plavi svišč in še in še ... Zvečer prvega dne je sledila maša in srečanje pri župniku Vladu, čigar kuharice so poskrbele za zelo okusno večerjo.

V nedeljo je sledila najprej jutranja maša, nato pa so se pohodniki skupaj s še nekaterimi domačini pod vodstvom Roberta in Marjana podali na Kriško goro. Tudi ta dan je bil prečudovit. Pogled s Kriške gore je vodil oči pohodnikov do Triglava, pa proti Kranju in Ljubljani. Posebej dobro se je videlo do Stola ter ves hrbet Košute, ki so jo pohodniki doživljali prejšnji dan. Koča na Kriški gori je sprejela pohodnike, jim ponudila planinsko hrano in tako okrepljeni ter nekoliko spočiti so pohodniki krenili proti Tolstemu vrhu. Ves čas je si-

Gasilski posnetek pohodnikov z Ajdne

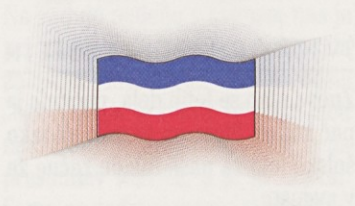

Jože Kopeinig pri Štefanu Žaligu na Švedskem

jalo sonce in rahel vetrič je pihljaj, da je bil pohod še toliko lepši in še bolj doživet. Počitek na samem vrhu je nudil prelep pogled proti Storžiču in Krvavcu. Sledilo je srečanje s še nekaterimi planinci, skupni posnetek in nato spust proti avtomobilom. Na koncu so dobri ljudje postregli pohodnikom čisto planinsko vodo, ki je bila skoraj ledeno mrzla in jih je odžejala. Zazvonil je telefon in Vlado je že vprašal, kje so planinci. Sam je organiziral s svojimi kuharicami večerjo za pohodnike in nato je sledila pot na Studenec, kjer je bila igra na prostem. Verjetno okoli tisoč gledalcev je uživalo ob komediji Ženitna mešetarka, ki je bila napisana na podlagi muzikala Hello Dolly. Izvrstni igralci so na prečudovit način pričarali nasmeh na ustnice gledalcev. Kot že tolikokrat, tako tudi letos, je bila igra dobro naštudirana in zaigrana s srcem, za kar čestitke Alojzu Stražarju in vsej njegovi ekipi, ki je zadevo pripravila. Posebna zahvala in čestitke gredo vsem igralcem, ki so mojstrsko zaigrali v komediji. Toliko lepega en dan, da je skoraj preveč. Hvala tudi Petri in Gabi za postrežbo, saj je prijetno srečati »stare znance« s Krtine oziroma z Doba pri Domžalah. Na Stražarjeve pa kliče slovenski

dušni pastir s Švedske obilje božjega blagoslova ter veliko modrosti in iznajdljivosti, da bo kulturno poslanstvo društva Mirana Jarca na Studencu še naprej opravljalo svoje lepo poslanstvo. Bog vas vse skupaj živi na mnoga blaga leta.

Zvone Podvinski

SRBIJA IN ČRNA GORA

MUŽLJA

Člani društva »Planika« pri maši za rajnega Mateja

»Komu najprej veselo zdravico bratje č'mo zapet? Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet! Brate vse, kar nas je, sinov sloveče matere!«

Te besede znamenite slovenske himne so bile nekakšen moto letošnjega mašnega slavlja in tudi druženja po maši v prijaznem salezijskem vzgojnem internatu in deškem zavodu Emavs. Kljub slabemu vremenu se je zbralo lepo število rojakov, njihovih sorodnikov in slovenskih privržencev. Sreča-

nje je organiziralo Slovensko društvo v Zrenjaninu »Planika«, pri maši pa je prepeval priznani mladinski zbor »Triglav« in tudi mušljanski pevski zbor »Dominik Savio« pod vodstvom Saša Fogaraši ter profesorice Valerije Gulyás. Sveta maša je bila darovana za tragično preminulega komaj 26-letnega sorodnika Mateja Jelena. Mašo je vodil beograjski nadškof in metropolit Stanislav Hočevar.

V Sloveniji se zdi samo po sebi umevno, da ljudje složno in glasno odgovarjajo in pojejo. Ljudsko, tudi večglasno petje, je nam Slovencem nekako v krvi. Drugače pa je v diaspori ali v »razsejanju«, kot to pravijo Srbi. Tukaj je že veliko, če pojejo enoglasno. Veliko bolj so navajeni peti solo kot skupno. Zato je bila velika pomoč pri maši požrtvovalna skupina tukajšnjih vernikov madžarske, slovenske in hrvaške narodnosti, ki redno prihajajo k maši v slovenščini, hrvaščini, srbsščini – ki jo imamo vsako soboto pri Dominiku Saviu. Tako so oni bili tudi zdaj hrbtenica vernikov, ki so peli in odgovarjali. Drugi člani in simpatizerji slovenskega društva Planika so namreč res po večini potomci nekdanjih veliko-bečkereških oziroma zrenjaninskih Slovencev, toda pravzaprav kar vsi po vrsti iz zelo mešanih zakonov. Zato se ne boste čudili, če vam rečem, da boste slišali med njimi poleg slovenščine ne le srbohrvaščino, ampak tudi madžarščino in nemščino. Zato je še toliko več vredno druženje in sodelovanje na teh področjih, ki so bili pred kratkim in so tudi še sedaj posejani z nesporazumi, nestrpnostmi in napadi na drugače misleče, zlasti pripadnike manjšin.

Mašo smo začeli z najstarejšo slovensko Marijino pesmijo – tako je

Skupinska slika med rojaki v Mužlji

ugotovil profesor dogmatike svetniški Anton Strle za znano ljudsko pesem Lepa si, lepa si, roža Marija. Pel jo je naš priznani mešani zbor »Dominik Savio«, ki sicer redno poje pri slovenskih in drugih mašah, ki jih imamo vsak dan pri tej podružnici. Mašo je polepšalo sodelovanje slovenskega mladinskega pevskega zbora Triglav pri društvu Planika, ki je za to priložnost pripravil mašo Alojzija Mihelčiča. Njim dela še posebne težava branje slovenščine, saj se je nihče od njih ni učil v šoli. Prvo berilo je prebrala gospa Marija Benak (r. Bobek). Tudi sicer je zelo dejavna v skrbi za narodne manjšine. Tako je bila po njeni zaslugi pred božičem tudi slovenska oddaja na radiu Fedra – in ima glede tega še nove načrte. Drugo berilo: gospa Hermina Vojnovič (r. Krašovec). Kljub številnim družinskim obveznostim si rada vzame čas, da se udeleži slovenske maše. Po slovesnem blagoslovu smo se za spomin še skupno slikali. Velika priljubljenost beograjskega nadškofa se je pokazala že takoj po tem, ko so se mnogi verniki hoteli z njim tudi pozdraviti in spregovoriti vsaj kako besedo. V izredno lepem razpoloženju so odšli somaševalci

ter pevci mladinskega zbora k slovesnemu kosilu.

Janez Jelen, salezijanec

ŠVICA IN LIECHTENSTEIN

Znova smo se lotili dela, počitnic je pač konec. Sicer pa se tako ali tako šolsko leto za naše mlade začne že v avgustu.

Tudi v Slovenski misiji smo se lotili načrtovanja. V Zürichu so se ob župniku zbrali odborniki misije iz večine naših skupnosti in skupaj smo pregledali, kaj nas čaka in kako naj zastavimo pogoje za

bodočo dobro žetev. V prostorih misije pa smo se smeli za en mesec veseliti okrepitve. Med nami je bila na obisku nekdanja gospodinja slovenske misije v Parizu gospa Jožica Kogej iz Idrije. Z župnikom Davidom se je pred devetimi leti podala v tujino in ostala v Franciji kar šest let. Tri leta je ponovno v domači Idriji, a njena svežina in gospodinjinska skrbnost še ni pošla. Ob obisku Švice se je takoj oprijela kuhalnice in drugega hišnega orodja za čiščenje, likanje in podobno. Prvič so se v misijski kuhinji kuhali tudi slavni idrijski žlikrofi. Naši ljudje so Jožico takoj sprejeli za svojo in bi jo radi kar obdržali, a Jožica pravi, da se ji najbolj godi v Sloveniji. In to ji moramo tudi privoščiti.

Dobrodošlica novim učiteljicam

Novo delovno obdobje med nami v Švici je zaznamovala tudi velika sprememba v učiteljskih vrstah. Od nas je odšla voditeljica skupnosti učiteljica Tatjana Vučnjak iz Züricha in nastopila novo službo v Gradcu. Tatjani dolgujemo veliko hvaležnost, saj je s trdim delom izjemno veliko napravila za naše otroke. Naj jo Bog spremlja pri novem poslanstvu. Po enem letu se je v domovino vrnila tudi Barbara Upale iz Berna. Kratko je bilo njeno švicarsko obdobje, a brez dvoma

Junijska maša v naravi v Dottikonu

Prenovljena skupnost učiteljic v Švici - Jasmina Lepoša, Katja Lah, Mateja Kregar in Marija Rogina - z leve proti desni

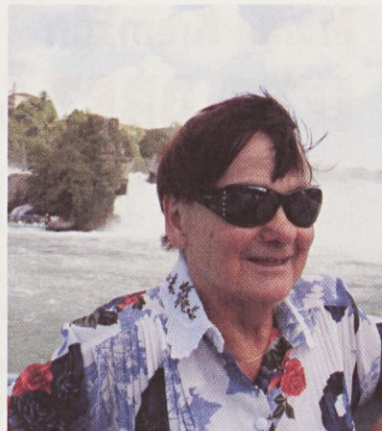
rodovitno. V pomladnem času pa je odšla od nas učiteljica Mateja Šafranko iz Arbona, o čemer smo že poročali. Ostala je samo Marija Rogina v Winterthuru, ki je postala nova voditeljica učiteljske skupnosti.

Z veselim navdušenjem lahko pozdravimo novo ekipo šolnikov, ki bo zapolnila nastale vrzeli. V naših skupnostih prevzemajo krmilo poučevanja slovenščine tri mlade dame: Katja Lah (Zürich), v Bern prihaja Jasmina Lepoša in v Arbon

Mateja Kregar. Torej, zaželimo jim srečo in vztrajnost! Naj se res dobro počutijo med nami!

SOLOTHURN

Na zadnjo nedeljo v avgustu nas je pri maši v Solothurnu pričakala žalostna novica: od nas je odšel Jože Krže, ki je zvesto prihajal med nas. Dolgo je bil bolan, čakal je na presaditev ledvice, a je ni učakal. Samo en teden prezgodaj je njegovo življenje ugasnilo.

Jožica Kogej, nekdanja gospodinja slovenskega doma v Parizu, je prišla na obisk med rojake v Švico.

Od njega smo se po slovensko poslovili rojaki in številni prijatelji. Njegovi zemeljski ostanke bodo sicer počivali v domovini, a pogrebno mašo smo opravili v naši sredi. Ob krsti nas je združila hvaležnost za bogato življenje, ki je dozorelo v trpljenju. Ženi Mariji ter sinovoma izrekam v imenu vseh, ki smo z njeimi povezani, iskreno sožalje!

Župnik David

OZNANILA IZ NAŠIH ŽUPNIJ

NEMČIJA

STUTTGART

Svete maše v mesecu oktobru 2005

STUTTGART, sv. Konrad: 2., 9., 16. oktobra ob 16.30; četrta nedelja, 23. oktobra, v Esslingenu ob 17. uri; 30. oktobra je peta nedelja, zato ne bo slovenske maše.

BÖBLINGEN, sv. Bonifacij: 2. oktobra ob 10. uri skupaj z nemško skupnostjo.

SCH. GMÜND, kapela sv. Jožefa: 10. oktobra ob 9.30

SCHORN DORF, kapela pri sestrah: 16. oktobra ob 9. uri.

AALEN, sv. Avguštin: sobota, 16. oktobra, ob 11.00.

HB-BÖCKINGEN, sv. Kilian: sobota, 22. oktobra, ob 17.00

OBERTENFELD, Srce Jezusovo: 23. oktobra ob 9. uri!

ESSLINGEN, sv. Elizabeta: 23. oktobra ob 17.00.

SLOVENSKI DOM: župnijska pisarna je odprta v torek in petek od 9.00 do 12.00. V torek, sredo in petek tudi od 16.00 do 19.00 ure ter vedno po maši.

SOBOTNA ŠOLA IN ŽUPNIJSKI VRTEC v Stuttgartu: urnik srečanj bomo določili na sestanku s starši v soboto, 1. oktobra, ob 10. uri v Slovenskem domu.

ZA PODROČJE REUTLINGENA

BAD URACH, sv. Jožef: v soboto, 1. oktobra, bo sveta maša v Pfullingenu.

PFULLINGEN, sv. Wolfgang: v soboto, 1. oktobra, ob 16.45.

GÖPPINGEN: vabljeni k sv. maši v Esslingen in v Stuttgart.

Podrobnejše informacije dobite v mesečni prilogi Naše luči Med nami povedano.

Konzularni dnevi-Stuttgart. Sophienstr. 25/II so redno 1. in 3. četrtek v mesecu. V mesecu oktobru so: 13. in 27. od 9.00 do 12.30 in od 13.00 do 16. ure. Tel: 089/543-98-19.

FRANCIJA

PARIZ

V mesecu oktobru bo sv. maša v Châtillonu 9. in 30. oktobra; v Mericourtu pa 29. oktobra.

Marko Kremžar:

LETO BREZ SONCA

Med knjigami, ki so mi jih dali na razpolago za branje tovarišem v okviru »kulturno-študijskega« programa, je bilo malo izbire. Vse so bile marksistično-sovjetsko obarvane. Odločitvi, kaj naj berem, sem se skušal izogniti tako, da sem vprašal za svet prefekta. Ta mi je res iz kupa »literature« izbral knjižico, ki se mu je zdela primerna. Ko me je opomnil, da je moja naloga po branju tovarišem vsebino tudi razložiti, sem postal zaskrbljen.

Prvi sestanek je bil napovedan že prve dni dopoldne pred kosilom. Sedli smo blizu hiše v travo pod drevje in pričel sem brati ateistično brošuro, ki jo je prefekt »svetovak« za uvod.

Vse kar sem bral, je bilo v nasprotju z mojim prepričanjem in z vsem, kar sem v debatah s tovariši zagovarjal in trdil. Predstavniki zavoda so sedeli malo proč in gledali, kako opravljam vlogo ateističnega misijonarja.

Vsi smo vedeli, kaj namerava vodstvo zavoda. S tem, da so me pustili samega pred tovariši, so hoteli pokazati, da govorim neprisiljen. To bi me postavilo na stran uprave in ločilo od ostalih. Spomnim se, da sem še med branjem premišljal, kako naj se izvijem iz zagate. Ko sem prebral za tisti dan določeno poglavje, sem zaprl knjigo in takoj dvignil roko. Prosil sem prefekta, ki je sedel precej proč, za besedo. To ga je malo iznenadilo, kajti namen je bil, da bi drugi spraševali in jaz odgovarjal, a mi je pokimal, naj govorim.

Pojasnil sem, da sem bral, kar so mi rekli, naj berem, a da je v snovi več točk, ki jih nisem razumel. Naštel sem svoje dvome in ga prosil, naj mi jih pojasni.

Seveda so se zdaj vloge zamenjale. Jaz sem spraševal, prefekt pa je nepri-

pravljen branil snov, ki mu ni bila – kot se mi je zdelo – preveč domača. Končno se je izvil s predlogom, da pustimo teoretično čtivo za drugo priložnost, kajti niti on niti jaz nisva strokovnjaka za obravnavano stvar. Tako sem se srečal s takrat zame še novo taktiko, da so partijci ob popolnem preziru naravne zdrave pameti zaupali odgovore na pomembna vprašanja le preverjenim strokovnjakom. Kdo je strokovnjak in kdo ne, pa je seveda določala pristojna oblast, kar je bila tiste čase in nato še pol stoletja Zveza komunistov ali kakorkoli se je takrat že partija imenovala.

Ker se menda ni nikomur ljubilo iskati primerne strokovnjaka, je bilo med nami na taborjenju za vse počitnice konec pouka o materializmu in ateizmu. Kasneje sem imel seveda še nekaj kulturnih ur, a tematika ni bila več do take mere ideološka. Brali smo »vzgojne« odlomke iz domoljubnih del sovjetskih pisateljev.

S stenčasom nisem imel težav, ker je bilo med gojenci nekaj dobrih risarjev, Račkemu in Ivanu pa tudi ni zmanjkalo šaljivih domislic. Tudi za branje ob tabornem ognju sem lahko izbral snov, ne sicer po svojem okusu, a vsaj tako, da se ni neposredno dotikala marksizma. Odslej smo brali o čudovitih stvaritvah in odkritjih sovjetskih znanstvenikov, ki so dobivali inspiracijo od velikega Stalina. To je bilo namreč še v časih, ko smo morali prepevati kot del državne himne tudi kitico: »Z ruskih step veliki Stalin kliče zmagovito, z naših se gora odziva mu tovariš Tito.« Stalin in Tito sta bila vzvišena nad vsak dvom in prosta vseh slabosti. Ko so leta kasneje morali tovariši prepričevati drug drugega, da je bil Stalin v resnici tiran in da je Tito edini pravoverni prerok marksizma,

*Majniško romanje
milanskih Slovencev k
Mariji Božjega materinstva
v Trezzo sull'Adda*

sem bil, hvala Bogu, že prost njihovega vzgojnega zavoda in Titovine.

Branje v senci bohinjskega drevja, ob zvončkljanju kravjih zvoncev, ki ga je nosil veter od planine Vogar, je postalo zanimivo, politični prizvok ni nikogar prepričal, jaz pa sem mislil, da sem zavodsko upravo »nadmudril«. Seveda sem se motil.

***

Medtem so nam zamenjali upravnika. Mladega Dintinjano, za katerega sem upal, da kot študent in nekdanji bratov znanec razume moje želje in skrbi, je nadomestil nekoliko starejši učitelj Jagodič. Bil je bivši krščanski socialist, ki je postal – tako so govorili – član KP. Ker je bil že nekaj časa med osebjem zavoda, smo ga seveda poznali, a vsaj jaz do takrat z njim nisem imel stika.

Novi tovariš upravnik nas je nekega dne obiskal v Bohinju. Koliko dni je ostal med nami, se ne spomnim. Ne bom pa pozabil nočne taborne straže, ki sva jo imela ob tisti priložnosti. Za mojo dveurno stražo se je vpisal na listo nočnega »dežurstva« tovariš Jagodič. Kot upravnik je hotel poznati vse podrobnosti tabornega življenja.

Bila je mirna noč, jezero je pljusvalo ob peščeni breg, stražil sem tabor in prilagal polena na ogenj, ki je gorel med šotori. Straža je bila seveda simbolična. Stražar ni imel niti pipca, sicer pa je bila vsa dolina zastražena. Vendar ko si tako sredi noči posedal ob ognju, v temni in tihi dolini, si imel občutek odgovornosti – in samote.

Med stražarskimi dolžnostmi se spomnim dveh: prva je bila ohranjati taborni ogenj, druga važnejša pa vsaki dve uri zbuditi »gasilce«, da so šli lulat za šotor.

Kdo so bili gasilci?

Med gojenci v zavodu jih je bilo veliko, ki so ponoči močili posteljo. Imeli so svojo posebno sobo, iz katere je včasih proti jutru pritekel potoček prav na hodnik, tukaj pa so imeli svoj šotor. Da je bila povodenj kolikor toliko omejena, smo morali vsako nočno stražo zbuditi prebivalce »gasilskega« šotora in jih spraviti za grm. To je bilo naporno delo, ker fantiči niso nič kaj radi vstajali izpod svojih ne ravno lepo dišečih odev. Bili so včasih tudi nagajivi, zato se jim je bilo treba približati ne le obzirno, ampak tudi previdno. Sicer pa smo se njihovega šotora najraje ogibali.

Prav ko sem spravljaj tisto noč »gasilce« za grm, se mi približa upravnik Jagodič in mi prične pomagati pri delu, čeprav je do njegove straže še manjkalo. Ko so bili zaspani fantki olajšani in spet varno v šotoru, je sedel upravnik k meni na enega od šotorov pri ognju in pričela sva se pogovarjati.

Minila je moja straža, pričela se je njegova, midva pa sva še debatirala, zdaj sede, zdaj stoje, vmes pa sva se sprehajala po stezici nekoliko proč od šotorov, da ne bi motila spečih. Spraševal me je o domobrancih, o veri, o družini, o bratih, o socialni ureditvi, kakor si jo predstavljam, o dogodkih v ječi, pa spet o veri, o mojih idealih, o Bogu ... Pozabila sva na čas ... Postajalo je hladno.

Besede so bile vedno redkejše. Potem sva umolknila. Čutil sem, da je razgovora konec, da upravnik zdaj ve, kaj v resnici mislim, čeprav tudi sicer svojega prepričanja nisem nikdar skrival. Imel sem pa tudi občutek, da je mož morda pričel razgovor kot upravnik, a da ga je končal kot človek.

Molk je prekinil on. »Pojdi počivat! Hladno postaja ...« Potem pa še v slovo: »Ti pa ostani to, kar si. In pozabi, kar sva govorila ...« Potrepjal me je po rami in lahko je čutil, da sem bil ganjen tudi jaz, ko sem mu voščil: »Lahko noč, tovariš upravnik.«

Kasneje nisva nikdar pokazala drug drugemu, da se spomniva tega nočnega pogovora.

***

Daljši izleti niso bili pogosti menda zato, ker nismo imeli primernih čevljev. Kljub temu je eden od prefektov peljal nekaj »prostovoljcev« na planino Vogar, na drugi strani jezera. Ker sem kot otrok enkrat spremljal ata prav na to planino, me je ta izlet še bolj vlekel. Hodili smo počasi in predvideno je bilo, da bomo na planini prespali. Res smo dobili prenočišče in večerjo pri prijazni planšarici. Predno smo vstali od mize in pogleli po tleh, se je zdelo prefektu, da nam malo ideološke vzgoje ne bi škodilo. Pričel je pedagoški pogovor nekako takole: »No fantje, ali ste videli tam zgoraj nekaj požganih koč?«

Pritrdili smo. Res smo opazili, da je bilo več koč brez strehe in črnih od ognja.

»Vidite, vse to so naredili okupatorji in njih hlapci. Tako so se znašali nad ubogim ljudstvom.«

Res je bilo požiganje koč, ki niso bile nikomur nevarne, barbarsko dejanje.

Ko smo polni ogorčenja kimali našemu vzgojitelju, se je iz kota, kjer je sedela, oglasila planšarica: »Tega pa že ni požgal okupator.«

»Ste videli, domači kolaboracionisti so bili še hujši od okupatorja,« je pojasnjeval tovariš prefekt.

»Kakšni kolaboracionisti neki,« je oporekala žena iz drugega konca koče.

»Kdo pa potem,« je nekdo vprašal.

»O, kdo neki, ta rdeči.«

»Kaj pravite?« se je zgrozil prefekt.

»Ta rdeči, partizani, tovariši, sem rekla. Pa čisto brez potrebe, samo zato, da je gorelo. Tu zgoraj ni bilo nobenega okupatorja.« Ženska je govorila mirno, saj so vsi domačini vedeli, da je bilo res tako.

Političnega pouka je bilo za tisti večer konec. Prefekt je ugotovil, da je čas, da gremo spat.

Drugo jutro smo se navsezgodaj vrnili v dolino.

Tiste dni sem povsem nepričakovano naletel na znanca. Ostali gojenci so bili s prefektom nekje na izletu. Imel sem dnevno službo, to je pomenilo, da se nisem smel oddaljiti od šotorov, ker sem bil odgovoren za red in za varnost, skratka, da ne bi kdo česa izmaknil, medtem ko so bili drugi odsotni. Sedel sem na štoru med šotori in gledal jezero.

Po vodi se je bližal velik čoln, poln glasnih ljudi. Zavili so proti našim šotorom. Moški in ženske, vsi razposajeni in kričavi, so si hoteli ogledati tabor.

Ker ni bilo na vidiku višje oblasti, sem jim jaz razložil, kdo smo in kako živimo. Niso se predstavili. Očitno so bili turisti. Glavno besedo je imel mlajši mož, ki me je prijazno spraševal o vseh mogočih malenkostih, potem pa glasno razlagal veseli družbi svoja odkritja in duhovitosti.

Ta možakar mi je bil znan. Gledal sem ga in se skušal spomniti, od kod ga poznam, on pa je prav tako vztrajno opazoval mene. A

Jože Kopeinig pri Tomažičevih na Švedskem

to ni bilo čudno, saj je bil turist, izletnik, jaz pa politični krivoverec v poboljševalnem zavodu sredi prevzgojnega procesa.

Končno se mi je posvetilo, od kod ga poznam. Njemu pa menda tudi. Medtem so se moji tovariši vrnili, z njimi pa tudi prefekt, ki je predstavljal oblast. Izletniki so odslovili čoln. Sklenili so, da se vrnejo v Bohinj peš, moj znanec pa je govoril s prefektom in ga prosil, naj mi dovoli, da jih spremim. Ni bilo težav, nisem pa razumel, zakaj naj bi spremljal turiste na poti, ki je ni mogoče zgrešiti.

Stopali smo po cesti proti Bohinju. Družba se je razdrobila na pare, znanec pa se je nekoliko zamišljen držal mene.

Čez čas je pričel: »Tovariš, ne zameri, a meni se zdi, da se poznavam ...«

Pritrdil sem: »Res je. Poznava se.«

»Če se ne motim – res ne zameri – ali se ne poznavam iz Šentvida?«

»Da, iz škofovih zavodov.«

»Iz kapele?«

»Ne. Iz dvorane.«

»Ah, v dvorani si bil. Se mi je zdelo, da te poznam. Kolikim sem takrat pomagal. Saj se gotovo spomniš ...«

»Spomnim se, da si imel uniformo, škornje, zastavnik si bil, kajne?«

»Tako, da se spomniš ... Takrat sem pomagal ... kolikor sem mogel ...«

Se nadaljuje

SPREJEMANJE

Luka ima gosta. Ta dan je prišel na obisk njegov prijatelj Peter. Lukove igrače so mu zelo všeč in kar naprej si izmišljuje nove igre z njimi.

Luka pa bi mu rad pokazal, kako se on igra.

Lučka mu prigovarja, naj sprejme njegove igre, ker je Peter njegov gost. Naj se raje pridruži prijatelju v veselju, kot da se pritožuje.

GLEJTE DELA DOGA, KI JE STORIL ČUDEŽE NA ZEMLJI

V nedeljo po kosilu je mama predlagala, da bi popoldne porabili za družinske igre. Nekaj časa na vrtu, potem ko bo hladno, pa v hiši za mizo.

Lučka je takoj prinesla tombolo, karte in domino.

Luka je poiskal monopoli in šah.

Zmenili so se, da se nihče to popoldne ne bo jezil in da bodo vsi junaško prenesli tudi poraze pri igrah. Vse pa mora biti pošteno, je zagotovil očka.

NAREDI SAM

ZELENJAVA V SOLATI

1 POTREBUJEŠ:

- KORENJE (RDEČE IN RUMENO)
- KOLERABO
- RDEČO PESO
- ZELJE
- OLJE
- SOL • KIS

2 VSO ZELENJAVO DOBRO OPERI Z VODO...

3 POZOR! POTREBUJEŠ TUDI ... JO OLUPI, KORENJE PA OSTREAJ

4 VSE NARIBAJ V SKLEDO ZA SOLATO, ZELJE PA NAREŽI Z NOŽEM

5 ZELENJAVI DODAJ KIS, OLJE, SOL IN VSE SKUPAJ DOBRO PREMEŠAJ

6 DOBER TEK

Na zavodu za zaposlovanje se oglasi slaščičar, ki potrebuje delavca za svojo slaščičarno.

“Imate kakšne posebne zahteve?”

“Ja, diabetik mora biti!”

Prijatelja sta se peljala vsak s svojim kolesom.

Naenkrat eden reče:

“Veriga ti rožlja!”

“Prosim?”

“Veriga ti rožlja!”

“Prosim?”

“Veriga ti rožlja!!!!”

“Nič ne slišim, ker mi rožlja veriga!”

“Tone, ali si že slišal, da so staro Majdo odpeljali iz službe direktno na urgenco zaradi zastrupitve?”

“Zaradi zastrupitve? Potem se je pa verjetno ugriznila v svoj jezik!”

Slon in miška sta prečkala reko preko mostu. Toda ko sta bila na sredini mostu, se je ta zrušil in oba sta pristala v reki.

“Pa sem ti rekla, da pojdiva preko mostu posamezno!” je bila miška jezna na slona.

“Koga bomo pa danes operirali?” je vprašal kirurg jeniški bolnišnice, ko je vstopil v operacijsko dvorano.

“Tega domačina tukaj, ki je požrl teniško žogico!” mu je odgovorila glavna sestra.

“Kaj pa tale možakar išče tukaj?” je vprašal in pokazal moškega, ki je stal poleg pacienta.

“Čaka na žogico, da bo lahko odigral tenis do konca!”

Študentovo neznanje na izpitu je profesorja tako razkačilo, da je od študenta zahteval indeks, vanj nekaj zapisal in mu ga vrnil. Ko je študent zapustil profesorjev kabinet, je odprl indeks in videl, da mu je profesor v indeks zapisal: “Popolni idiot!” Študent je ponovno vstopil v profesorjev kabinet in rekel:

“Oprostite, v indeks ste mi pozabili vpisati oceno, podpisali ste se pa že!”

V tovarniški kantini se je mlad uslužbenec pritoževal nad preveč zapečenim zrezkom.

“Dragi gospodič,” je rekel kuhar, “jaz sem zrezke

peknel že, ko so vas še dojili.”

“In zakaj jih servirate šele sedaj?”

Poštar se je ustavil ob svetilniku in glasno zavpil:

“Egon, pridi dol, pismo si dobil!”

Pa se je oglašil Egon z vrha svetilnika:

“Prinesi ga gor, drugače se bom naročil na dnevni časopis!”

Križanka 508

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10		11	
12						14	
15							
	17				18		19
20			21	22			
		23					24
25	26				27		28
29							31
32				33			

VODORAVNO: 1. hrib nad Ljubljano, 7. Oskar Magajna, 9. žensko ime, 10. veliko zadovoljstvo, veselje, 12. zakrament, potrditve Svetega Duha, 14. novogoriško podjetje, ki ima v lasti tudi igralnice, 15. turistični kraj ob slovenski obali, 17. ustanovitelj perzijske države (529 pred K.), 18. okrogel podolgovat predmet ali lik, ki ga omejujeta dva kroga in plašč, 20. veznik, 21. kdor ima zemljo in jo obdeluje, 23. sredina noči, 25. ogrinjalo, pokrivalo za telo, 27. tuje žensko ime, 29. dolžinska mera s prsti, okrog 20 cm, 31. oznaka za Romunijo, 32. Anton Lajovic, 33. sol cianovodikove kisline

NAVPIČNO: 1. vodna žival, 2. del ceste, kjer se spremeni smer (množina), 3. svetloba, ki prihaja od sonca v tankih ravnih pramenih do nas, 4. petnajsta črka slovenke abecede, 5. reka, ki teče skozi München, 6. avtomobilska oznaka za Kranj, 7. del telesa, organ, s katerim vidimo, 8. žensko ime, 11. vzdevek velikega egiptčanskega faraona, 13. hrib nad Koprom, kjer stoji nova cerkev, 16. široka velemestna cesta z drevesi na obeh straneh, 19. trinajsta črka slovenske abecede, 20. kraj na Gorenjskem, ki slovi po izdelkih umetnega kovaštva, 22. Marijan Lipovšek, 23. stara dolžinska mera, 24. večje, ostre skale, ki štrlijo iz morja, 26. kar nastane, če se deli celota, 28. posoda za vino, 30. Nastran Ivan

Rešitev križanke 507

BENEDIKT XVI; OKOP, CAR, RD; GOBAR; NARTE; OLE; UKANC; N; POLT; A; S; ET; OG; RIMLJANI; DIJAK; OPAT; OJ; BOLERO; E; BASAN; ODLET; N; ANA; LAOLA; OSAT; L; N; I; SIB; GORENJE; TR; NOVICIAT

501A0 Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Naš naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden pri Düsseldorfu. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

503A0 Prodam dokončan in opremljen gostinski objekt z ribnikom, v Leskovcu pri Ptuj. Objekt meri 320 m² in sprejme od 100 do 120 ljudi. Skupna izmera objekta z ribnikom znaša 1,3 ha. Cena po dogovoru. Informacije dobite pri lastniku ali po tel. Ivan Arnuš, Povodnova ulica 3, 2250 Ptuj, SLO. Tel 00386 2 783 0081 ali GSM 00386 41 390 576.

504A0 Sodni tolmač ponuja prevode dokumentov, listin, tehničnih, strokovnih, poslovnih in leposlovnih besedil (nemščina, slovenščina, drugi jeziki). Iščemo: sodne prevajalce, dipl. prevajalce, tehnične in poslovne strokovnjake ter jezikoslovce za vse jezikovne kom-

binacije. Roman Trateški, Montessoristr. 11, D-71272 Renningen, Nemčija, tel.: 0049-(0)7159-479166, faks: 0049-(0)7159-17827, e-mail: info@trateschki-translation.de, url: www.trateschki-translation.de, www.globalvertere.com.

508A1 Prodam vinograd z zidanico v Lendavskih goricah. Nahaja se 4 km od toplic TERME Lendava ob asfaltirani cesti. Skupna velikost (vinograd, travnik, malo gozda) znaša 1158 m². Cena: 8.200,- €. Informacije: tel. v Nemčiji 0049 - (0)641/559 1770.

507A2 V Zgornjem Dupleku, 8 km iz Maribora, prodam večjo enostanovanjsko hišo, letnik 1976, obnovljeno. Parcela meri 1054 m², uporabna stanovanjska površina pa okoli 200 m². Ima prizidek (56 m²), ki je primeren za manjšo obrt, in zidano vrtno hišo v izmeri 35 m². Cena 190.000 EUR oziroma po dogovoru. Vse informacije po tel. v SLO 02 681 55 61.

Zanimive slovenske povezave po svetu

Zamejci na internetu

<http://miran.pecenik.com/ts/zamejci/index.htm>

Katoliška Cerkev v Sloveniji

<http://www.rkc.si>

Mariborska škofija

<http://mb.rkc.si>

Republika Slovenija

<http://www.sigov.si>

Koroški tednik NEDELJA

<http://www.nedelja.at>

Katoliški tednik DRUŽINA

<http://www.druzina.si>

Mesečnik OGNJIŠČE

<http://www.ognjisce.si>

Izseljensko društvo SLOVENIJA V SVETU

<http://www.drustvo-svs.si>

GLAS SLOVENIJE iz Avstralije

<http://www.glasslovenije.com.au/>

glas-slovenije.htm

Slovenske mladinske organizacije

v ARGENTINI

<http://www.sdo-sfz.com.ar>

Novi glas, tednik Slovencev v Italiji

<http://www.noviglas.it>

VEČER, časnik

<http://www.vecer.si/>

Slovenska tiskovna agencija

<http://www.sta.si>

RTV Slovenije

<http://www.rtvlo.si>

DELO, časnik

<http://www.delo.si>

Dnevne novice

<http://www.siol.net>

Zanimiva spletna stran s slikami iz

Vojvodine in Slovenije

<http://community.webshots.com/user/janezmu>

ali o zavodu v madžarščini:

<http://www.emmausz.com>

Pristojne prijavnne službe v evropskih državah marsikaterega našega izseljenca še vedno vodijo kot jugoslovanskega državljan, čeprav ima le-ta slovenski potni list. Sprememba vpisa državljanstva se pač ne izvrši avtomatično, zato preverite sami na prijavnem uradu svojega bivališča, ali je vpis državljanstva pravilen. Predstavite svoj novi potni list in zahtevajte, da vas vpišejo pod kodo 131, ki je oznaka za Slovenijo. Marsikje z začudenjem ugotavljamo, kako malo slovenskih državljanov objavljajo različne statistike.

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 20 EUR za enkratno objavo. Vsaka beseda od 50 dalje stane 0,50 EUR. Celoletna objava z isto vsebino je 150 EUR. Z večkratno zaporedno objavo narašča tudi popust. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu za naslednjo izdajo. Plačilo pri poverjenikih, slovenskih župnijah ali na uredništvu.

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SI-1000 Ljubljana, p. p. 95 • **Glavni urednik:** Janez Pucelj, München, Nemčija • **Odgovorni urednik:** Ljubo Bekš, Ljubljana • **Uredništvo:** Naša luč, Poljanska c. 2, SI-1000 Ljubljana, tel.: 01/438-30-50, faks: 01/438-30-55 • **Uprava:** Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana, tel. 01/231-32-41, E-naslov: beksl@siol.net, E-naslov: zveza-sid@msn.com

NAROČNINA (v valuti zadevne države): Evropska zveza 23 EUR • Slovenija 5.000 SIT • Švedska 210 SEK • Švica 35 SFR • Velika Britanija 15 GBP • Avstralija 39 AUD • Kanada 36 CAD • ZDA 28 USD • Hrvaška 174 HRK

V ceno izvoda je vračunan 8,5 % DDV. • Revija izhaja tudi s finančno pomočjo Ministrstva za kulturo.

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali na upravi. **Transakcijski račun pri NLB d.d.:** 02014-0015204714, DRUŽINA, d.o.o., s pripisom za Našo luč, IBAN SI56020140015204714, SWIFT LJBASIXX • **Devizni račun pri NLB, d.d.:** 01000-0000200097-140-7100-1189115. • Nove naročnike sprejemamo poverjeniki in uprava. **Oblikovanje in grafična priprava:** TRAJANUS, d.o.o., Kranj • **Tisk:** Tiskarna SCHWARZ, d.o.o.

ZVEZA SLOVENSКИH IZSELJENSKIH DUHOVNIKOV, DIAKONOV IN PASTORALNIH SODELAVCEV V EVROPI

ANGLIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LONDON
62, Offley Road, LONDON SW9 0LS
T/F (*44) 020. 7735 6655
župnik: **Stanislav Cikanek**
e-naslov: cikanek@msn.com

AVSTRILIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA DUNAJ
Einsiedlergasse 9-11, 1050 WIEN
T (*43) 01. 5442 575
župnik in delegat: **Anton Štekl**

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LINZ
župnik: **Anton Štekl** (glej Dunaj)
informacije: **Anton Zore**, T 07. 3230 4588

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA GRADEC
Mariahilferplatz 3, 8020 GRAZ
T (*43) 0316. 7131 6937
župnik: **p. mag. Jože Lampret**

SLOVENSKA KAT. MISIJA VORARLBERG
Kirchweg 6, 6841 MÄDER, Vorarlberg
T (*43) 05. 5236 2166,
pT 066. 4526 0667, F 05 52 36 21 666
župnik: **Janez Žagar**

SLOVENSKA KAT. MISIJA SPITAL
Drau Marienkapelle, Villacherstr., SPITAL
župnik: **mag. Jože Andolšek**
Št. Primož 65, 9123 Št. Primož
T (*43) 042. 3927 19

BELGIJA - NIZOZEMSKA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA EISDEN
Guill. Lambert laan 36, 3630 EISDEN
T/F (*32) 089. 7622 01, pT 0476. 8621 60
župnik: **Alojzij Rajk**, e-naslov: irajk@pi.be

SLOV. PASTORALNI CENTER BRUSELJ
Av. Couronne 206 Ixelle, 1050 BRUXELLES
T/F: (*32) 02. 6477 106
župnik: **Alojzij Rajk**, e-naslov: irajk@pi.be

FRANCIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA PARIZ
3, Impasse Hoche, 92320 CHATILLON
T (*33) 1 42 53 64 43,
župnik in delegat: **Jože Kamin**
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA MERLEBACH
14, r. du 5 Decembre, 57800 MERLEBACH
T (*33) 03. 8781 4782,
T mlin (*33) 03. 8701 0701
župnik in delegat: **Jože Kamin**,
e-naslov: kaminjoseph@aol.com
duhovnik v pokoju: **Anton Dejak**
9, rue Saint Gorgon, 57710 AUMETZ
tel. (*33) 03. 8291 8506

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA NICA
6, rue Vernier, 06000 NICE
T (*33) 04. 9388 5851
župnik: **Štefan Čukman**

HRVAŠKA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST ZAGREB
oskrbovana iz Slovenije. Informacije:
dekan **Anton Trpin**, T (*386) 07. 3380 015
Trubarjeva 1, 8310 Šentjernej
e-naslov: zupnija.sentjerneje@rkc.si

ITALIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA SKUPNOST RIM
Via Appia Nuova 884, 00178 ROMA
T (*39) 06.7184 744, F 06. 7187 282
rektor **msgr. dr. Joško Pirc**
e-naslov: rettore@slovenik.it

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST MILANO
cerkev Corpus Domini, ul. Canova 4
župnik: **Karel Bolčina**, T (*39) 0481. 21849
pT 0338. 1958 889, F 0481. 5192 17
Trg sv. Andreja 1/a, 34170 Gorica/Italija
e-naslov: donkarel@tiscali.it
informacije: **K. Donno**, T 02. 3800 8218

NEMČIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA BERLIN
Kolonnenstr. 38, 10829 BERLIN
T (*49) 030. 7845 066, T 030. 7881 924
F 030. 7883 339
spletna stran: <http://www.skemberlin.de/>
župnik: **Izidor Pečovnik**
e-naslov: dori@skemberlin.de

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ESSEN
Bausemshorst 2, 45329 ESSEN
T (*49) 0201. 3641 513
T/F (*49) 0201. 3641 804
spl. stran: <http://www.slomisija-essen.de/>
župnik: **Alojzij Zaplotnik**
e-naslov: azaplotnik@t-online.de
diakon: **Stanislav Čeplak**,
e-naslov: ceplak@gmx.de

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA KÖLN
Moltkestr. 119-121, 50674 KÖLN
T/F (*49) 0221. 5237 77
župnik: **Martin Mlakar**
e-naslov: skm.koeln@t-online.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA FRANKFURT
Mathildenstr. 30 a, 60599 FRANKFURT
T (*49) 069. 6365 48, F 069. 6330 7632
spletna stran:
<http://www.skg-frankfurt.de>
župnik: **Martin Retelj**
e-naslov: martin@skg-frankfurt.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MANNHEIM
Römerstrasse 32, 68259 MANNHEIM
T (*49) 0621. 285 00, F 0621. 7152 106
Spl. stran: <http://www.skm-mannheim.de/>
župnik: **Janez Modic**
e-naslov: janez@skm-mannheim.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA INGOLSTADT
Aventinstr. 25, 85051 INGOLSTADT
T (*49) 0841. 590 76, T/F 0841. 9206 95
župnik: **Stanislav Gajšek**
e-naslov: skm.in@t-online.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA STUTTGART
Staffenbergstr. 64, 70184 STUTTGART
T (*49) 0711. 2328 91, pT 0178. 4417 675
F (*49) 0711. 2361 331
spletna stran: <http://www.skm-stuttgart.de/>
župnik: **dr. Zvone Štrubelj**
e-naslov: zvones@gmx.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA AUGSBURG
Klausenberg 7c, 86199 AUGSBURG
T/F (*49) 0821. 979 13, pT 0173.5937 313
župnik: **Roman Kutin**
e-naslov: roman.k@oleco.net

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ULM
Olgastraße 137, 89073 ULM
T (*49) 0731 - 272 76
župnik: **Roman Kutin**, (glej Augsburg)
voditelj: **dr. Marko Dvorak**
e-naslov: marko.dvorak@t-online.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MÜNCHEN
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089. 2219 41, F 089. 2193 79016
e-naslov: slovenschsprachige-mission.muenchen@erzbistum-muenchen.de
spletna stran: www.skm-muenchen.de
župnik: **Marjan Bečan**
e-naslov: mbecan@erzbistum-muenchen.de
pastoralni sodelavec **Slavko Kessler**
e-nasl.: skessler@erzbistum-muenchen.de
delegat: **msgr. Janez Pucelj**
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089.2193 7900, pT 0173.9876 372
F (*49) 089. 2193 79016
e-naslov: zveza-sid@msn.com

SRBIJA IN ČRNA GORA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST BEOGRAD
Hadži Milentija 75, 11000 BEOGRAD
T (*381) 11. 4357 12
župnik: **msgr. Jože Hauptman**

ŠVEDSKA

SLOVENSKA KAT. MISIJA GÖTEBORG
Parkgatan 14, 411 38 GÖTEBORG
T/F (*46) 031. 7115 421, spletna stran:
<http://www.slovenskamisija.org/> župnik:
Zvone Podvinski
e-naslov: zvone@kristuskonungen.se
zvone.podvinski@rkc.si

ŠVICA - LIECHTENSTEIN

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ZÜRICH
Hallwylstrasse 60, 8004 ZÜRICH
T (*41) 044.3013 132, pT 079. 7773 948
F (*41) 044. 3030 788
spletna stran: <http://www.slomisija.ch>
župnik: **mag. David Taljat**
e-naslov: taljat.david@econophone.ch

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

436 6762005

920051104,8

COBISS ©

ISSN 1408-9726

9 771408 972008